7340

IV

~~6 c~~ 12/4

[1916-1917]

Bank Krajowy
i
Narodowy Komitet
Narodowy

26/2 ko 2.15

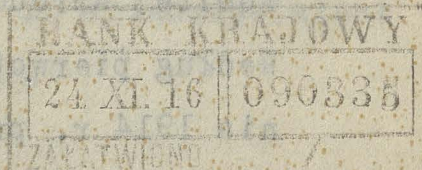
Zgłoszenia
do
konkursów

C.K. SĄD POWIATOWY CYWILNY
W KRAKOWIE
Pod. 16 LISTOPADA 1916 roku
O GODZ .... P .... POŁ ....
EGZ .... RUB .... ZAŁ ....

Nr V 37/16

Nr II 31/16

Świetny ck. Sąd powiatowy

w Krakowie

Prowadzący dowód: Dr Władysław Leopold Jaworski, wiceprezes Naczelnego Komitetu Narodowego

per

ADWOKAT
Dr. ZYGMUNT MAREK
Kraków, ul. Bracka 6.

Przeciwnik: Bank krajowy w Krakowie do rąk JWPana Dyrektora Dra Steczkowskiego

W n i o s e k o ubezpieczenie dowodu przez przesłuchanie świadka

poźnie 1 napis
1 załącznik

Dr Marek

I. Na rachunku bieżącym Banku krajowego składał Naczelny Komitet Narodowy fundusze własność jego stanowiącea. Według pierwotnej organizacyi, uchwalonej w dniu 16 sierpnia 1914 r. przez Koło sejmowe, dzielił się N.K.N. na sekcyę zachodnią i wschodnią, które miały swoją autonomią pod względem skarbowym tak, że fundusze zbierane we wschodniej Galicyi szły do sekcyi wschodniej, a fundusze zbierane w zachodniej Galicyi do sekcyi zachodniej.
Wszystkie one były jednak własnością N.K.N-u.
Funduszami sekcyi wschodniej rozporządzał jej prezes Tadeusz Cieński i skarbnik Dr Ludomir German, który następnie upoważnienie to przelał na hr. Skarbka.
W październiku 1914 wystąpili z N.K.N-u pp. Cieński, Skarbek i inni a w szczególności p. Cieński został internowany przez władze austryackie a hr. Skarbek przedostał się do Szwajcaryi, gdzie się dotąd znajduje.
Na podstawie uchwały N.K.N-u zapadłej we Wiedniu z końcem roku 1914 podział, na sekcye zachodnią i wschodnią został zniesiony a uchwałę tę zatwierdziło Koło sejmowe w dniu 29 kwietnia 1916 r.
Obecnie więc funduszami N.K.N-u rozporządza jego prezydyum tj. prezes Koła Dr Biliński lub wiceprezes N.K.N-u tu podpisany łącznie ze skarbnikiem Drem Tadeuszem Starzewskim. Oni jedynie są uprawnieni do rozporządzania funduszami Naczelnego Komitetu Narodowego.
<u>Dowód:</u> świadek wiceprezes Koła polskiego Dr Ludomir German
II. Bank krajowy ma w swojem posiadaniu obecnie także pieniądze nieistniejącej już sekcyi wschodniej N.K.N-u w kwocie przeszło 105.000 koron i uznaje, że te złożone u niego fundusze są własnością N.K.N-u a nie chce ich wydać tylko ze względów formalnych, tj. z tego powodu, że do ich odbierania upoważnieni byli pp. Cieński lub Skarbek z Drem Ger-

manem.

Bank krajowy oświadcza, że wyda te pieniądze obecnemu prezydyum N.K.N-u, skoro okoliczności pod I. wyszczególnione zostaną we właściwej formie udowodnione.

Okolicznościami temi są:

a/ że podział na sekcyę wschodnią i zachodnią został zniesiony

b/ że dotychczas do rozporządzania pieniądzmi, zebranymi w Galicyi wschodniej upoważnieni pp. Cieński i Skarbek wystąpili z N.K.N-u, a więc prawo dyspozycyi tymi publicznymi pieniądzmi stracili, zaś Dr German już tego prawa dyspozycyi nie wykonuje z powodu innej organizacyi N.K.N-u

c/ że te zmiany organizacyjne i osobiste w N.K.N-ie zostały zatwierdzone na posiedzeniu Koła sejmowego w dniu 29 kwietnia 1916 r.

III. Powołany w ustępie I świadek Dr German, jak świadczy załączony pod 2/ list jego do podpisanego opuszcza Kraków w tych dniach i wyjeżdża na stały pobyt do Warszawy, wobec czego w mającym się wytoczyć procesie odpadłaby sposobność rychłego skorzystania z tego środka dowodowego.

Dlatego uprasza podpisany

Świetny c.k. Sąd raczy po myśli §u 384 p.c. zarządzić jak najrychlej przesłuchanie świadka Dra Ludomiła Germana w Krakowie ul. Gołębia 20, na okoliczności pod I. i II. tego ~~pism~~ pisma przywiedzione.

Pełnomocnictwo załącza się pod 1/.

Dr Władysław Leopold Jaworski

C. K. Sąd powiatowy cywilny
w Krakowie, ul. Grodzka l. 52.

BANK KRAJOWY
24 XI. 16 | 090835
ZAŁATWIONE

4

Nc II 31/16

2

U c h w a ł a

Na wniosek p. Dra. Władysława Leopolda Jaworskiego wiceprezesa Naczelnego komitetu narodowego w Krakowie zastępowanego przez Dra. Zygmunta Marka w Krakowie w sprawie przeciw Bankowi krajowemu w Krakowie, zastępowanemu przez J.W. Pana Dyrektora Dr. Steczkowskiego, zezwala się na ubezpieczenie dowodu ze świadka p. Dr. Ludomira Germana w Krakowie celem stwierdzenia okoliczności we wniosku Nc II 31/16 pod I. i II naprowadzone.

Audyencyę do przeprowadzenia tego dowodu wyznacza się na 22.listopada godz. I. biuro Nr. 9 w sądzie niżej wymienionym.-

C.k. Sąd powiatowy cyw. w Krakowie

Dnia 18. listopada 1916.

[signature]

5

BANK KRAJOWY

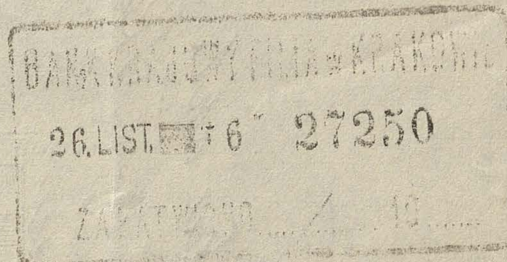
Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Adres na telegramy:
Bank krajowy, Lwów.

Nr. Telefonu 55.

L. 90355.

We Lwowie, dnia 24 listopada, 1916.

FILIA

w Krakowie.

Nadesłaną nam przy piśmie z dnia 22 b.m. uchwałę sądową, wyznaczającą audjencyę a sprawie Naczelnego Komitetu Narodowego kontra Bank Krajowy przesyłamy w załączeniu i zwracamy uwagę, że audjencya wyznaczoną została na 22 b.m., podczas gdy nam została doręczoną 24.- nadto, że wezwanie opiewa na Bank Krajowy w Krakowie do rąk Dra. Steczkowskiego.-

Prosimy zatem wezwanie niniejsze doręczyć Drowi. Steczkowskiemu.

Z poważaniem

BANK KRAJOWY KRÓLESTWA GALICYI
I LODOMERYI Z WIELKIEM KSIĘSTWEM KRAKOWSKIEM

Michalski

1 zał.

Odesłać akta Zbb.
Dyrektorowi Hecklowi z
uwagami.

27/XI 1916

L. Zaleski

Cg II C 6/17 1 6

C.K. SĄD KRAJ. CYW. w KRAKOWIE
Pod 16 STYCZNIA 1917
EGZ RUB ZAŁ

Cg I ~~23~~/17

Wysoki ck. Sąd krajowy ~~cywilny~~ j. handlowy

w Krakowie

Powód: Dr Władysław Leopold Jaworski, jako wiceprezes Naczelnego Komitetu Narodowego w Krakowie

per

ADWOKAT
Dr ZYGMUNT MAREK
Kraków. ul Bracka 6.

Pozwany: Bank krajowy Filia w Krakowie do rąk JWPana Dyrektora Dra Steczkowskiego

Skarga

o wydanie gotówki z rach[illegible] bieżącego zpn.

[illegible]ie 1 napis 1 zał.

I. Na rachnuku bieżącym pozwanego Banku składał Naczelny Komitet Nardowy fundusze własność jego stanowiące.
Wedle obliczenia udzielonego przez pozwany Bank w dniu 30 czerwca 1916 wynosi stan rachunku bieżącego na rzecz N.K.N. 105.955 K. 50 h.
Nadto znajdują się w kasie Banku krajowego jeszcze 3 dalsze kwoty tj. 809 k.- 1527 k. 40 h.- i 200 k.
Dowód: przesłuchanie stron i rachunki pozwanego Banku.
II. Według pierwotnej organizacyi, uchwalonej w dniu 16 sierpnia 1914 przez Koło Sejmowe dzielił się N.K.N. na Sekcyę zachodnią i wschodnią, które miały autonomią swoją pod względem skarbowym, zasadzającą się na tem, że fundusze zbierane we wschodniej Galicyi szły do Sekcyiwschodniej a fundusze zbierane w zachodniej Galicyi do sekcyi zachodniej.
Wszystkie one były jednak własnością N.K.N -u, który stworzonym został z zadaniem wystawienia i utrzymywania Legionów polskich do walki z Rosyą.
Funduszami sekcyi wschodniej rozporządzał skarbnik departamentu skarbowego tej sekcyi wschodniej wówczas we Lwowie mieszkający wiceprezydent Dr Ludomił German, oczywista że wydatki przechodziły na podstawie uchwał sekcyi wschodniej, której prezesem ówczesnym był p. Tadeusz Cieński i który o wszystkich tych wydatkach wiedział.
Gdy Dr German opuszczał Lwów z początkiem wojny 1914 r., wówczas spotkawszy się 1 września 1914 w Chyrowie z Aleksandrem hr. Skarbkiem, przewodniczącym Wydziału wojskowego Sekcyi wschodniej, doręczył temuż p. Skarbkowi karteczkę zawierającą upowaznienie do pobierania na potrzeby Legionów funduszów z pieniędzy złożonych w Banku krajowym.
Hr. Skarbek wówczas towarzyszył tak zwanemu Legionowi wschodniemu do Sanoka a stan tego Legionu był taki, że

Dr German ze względu na ten fatalny stan zaopatrzenia Legionu przelał prawa swoje jako skarbnik w interesie publicznym i w dyspozycyi funduszami publicznymi na osobę p. Skarbka.

Dowód: jak ad I. świadek Dr German, akta Nc II 31/16 ck. Sądu powiatowego w Krakowie.

III. Na posiedzeniu 20 października 1914 skutkiem N.K.N. po dyskusyi, przeprowadzonej z powodu rozwiązania Legionu wschodniego, powziął decyzyę, wyrażającą zasadnicze swe w tej sprawie stanowisko a w konsekwencyi tych uchwał oświadczyli obecni na tem posuedzeniu pp. Tadeusz Cieński, Aleksander hr, Skarbek i inni, że z N.K.N. występują, co też faktycznie uczynili.

W ten sposób zerwali oni wszelki związek z N.K.N., ich funkcye dotychczasowe zupełnie przestały automatycznie istnieć oraz wszelkie uprawnienia, jakie jako członkowie N.K.N. powołanim na ti stanowisko w dniu 16 sierpnia 1914 posiadali, czy to pod względem politycznym, czy finansowym, zgasło.

Jak wiadomo p. Cieński został następnie przez władze austryackie internowany a p. Skarbek dostał się wkrótce potem do Szwajcaryi, gdzie do tej chwili przebywa.

Dowód: jak ad I i II.

IV. W dniu 22 listopada 1914 N.K.N. na plenarnem swojem posiedzeniu w Wiedniu zniósł podział na sekcye wschodnią i zachodnią a pozostali członkowie sekcyi wschodniej zostali zaliczeni do N.K.N-u.

Tę uchwałę N.K.N - u zatwierdziło Koło sejmowe na posiedzeniu dnia 29 kwietnia 1916 odbytem w Krakowie.

Dowód: jak wyżej.

V. Funduszami N.K.n-u rozp[illegible]a więc obecnie Prezes Koła polskiego Naczelnego Komit[illegible]odowego Dr Leon Biliński oraz Wiceprezes N.K.N-u Dr [illegible]sław Leopold Jaworski łą-

cznie ze skarbnikiem Drem Tadeuszem Starzewskim ck. notaryu szem w Krakowie.

Na tej zasadzie zwrócił się podpisany do Banku krajowego o wydanie wszelkich pieniędzy na rachunku dawnej sekcyi wschodniej w tymże Banku się znajdujących.

Pozwany Bank uznał własność wszystkich tych funduszów po stronie N.K.n-u a nie chciał ich tylko wydać z tego powodu, że do ich odbioru wedle zapisków znajdujących się w aktach pozwanego Banku, byli w swoim czasie upoważnieni pp. Cieński względnie Skarbek.

To też oświadczył pozwany Bank, że wyda te pieniądze wtedy, gdy udowodnionymi zostaną okoliczności tu pod I.II. III.&IV. naprowadzone.

Życzeniu temu stało się zadość i przesłuchany w charakterze świadka Dr Ludomił German Nc II 31/16 te okoliczności potwierdził.

Bank krajowy jednak mimo to nie chce wydać znadującej się u niego gotówki, powołując się na sprzeciw pp. Cieńskiego i Dra Kasznicy, który przestał dawno być członkiem N.K.N.

Dowód: przesłuchanie stron.

Na tej zasadzie upraszam, załączając pod 1/ pełnomocnictwo

Wysoki ck. Sąd raczy zawyrokować, że pozwany Bank krajowy winien jest wszelkie w posiadaniu jego znajdujące się pieniądze a w szczególności kwotę 105.955 k.50 h na rachunku bieżącym dawnej sekcyi wschodniej N.K.-u, jak również kwoty 809 k., 1527 k. 40 h. i 200 k. jak również wszelkie dalsze ewentualnie w przechowaniu i posiadaniu pozwanego Banku znajdujące się kwoty, i papiery wartościowe, a to wszystkie te kwoty wraz z narosłymi procentami - wydać do rąk powoda i zwrócić koszta tego sporu a to wszystko w dniach 14 pod rygorem egzekucyi.

[signature]

18

BANK KRAJOWY

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Adres na telegramy:
Bank krajowy, Lwów.
Nr. Telefonu 95.

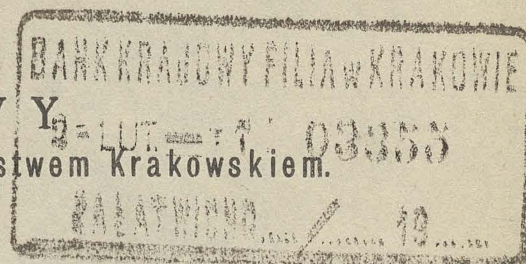
L.

We Lwowie, dnia

BANK KRAJOWY

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Adres na telegramy:
Bank krajowy, Lwów.

Nr. Telefonu 55.

L. 4675/17.-

We Lwowie, dnia 31. stycznia 1917.-

Szanowna

Filia Banku krajowego

Kraków

W odpowiedzi na pismo WPanów z dnia 24.b.m. L.Kor. w sprawie rachunku bieżącego u nas prowadzonego, a opiewającego "Naczelny Komitet Narodowy - Sekcya wschodnia do dyspozycyi Tadeusza Cieńskiego,
1/. lub Dra Stanisława Kasznicy" - zwracamy WPanom pod 1/. skargę Dra Władysława Leopolda Jaworskiego, jako Wiceprezesa N.K.N. stylizowaną przeciw "Bankowi krajowemu - Filii w Krakowie" o zapłatę sum 105.955 Kor.
2/. 50 hal, 809 Kor, 1527 Kor. 40 hal. i 200 Koron, zaś pod 2/. wezwanie ck. Sądu krajowego jako handlowego w Krakowie z dnia 19.b.m. Cg. II. 6/17/1 z wezwaniem do pierwszej audyencyi na dzień 6.lutego br. o godz. 9. rano w biurze Nr. 127. i upraszamy WPanów o następujące zarządzenia:

1) prosimy skargę wraz z wezwaniem do pierwszej audyencyi doręczyć zaraz Swemu WP. Syndykowi z prośbą, by na pierwszej audyencyi WPanów zastąpił,

2) w tym celu należy Mu doręczyć podpisane przez WPanów pełnomocnictwo procesowe,

3) prosimy WP. Syndykowi zakomunikować całą treść niniejszego

pisma, którego prosimy o zastępstwo w następującym kierunku:

Jak WPanom wiadomo - cały rachunek ten leży u nas, a więc WP. Dr. Jaworski zaskarżył niewłaściwie WPanów. Dlatego już z ostrożności należy przy pierwszej audyencyi podnieść zarzut biernej legitymacyi WPanów, a w ślad zatem zarzut niewłaściwości Sądu w Krakowie. Ponadto skarżyć powinien Naczelny Komitet Narodowy jako taki, a nie WP. Dr. Jaworski, jako jego Wiceprezes. Ponieważ rachunek ten opiewa "Naczelny Komitet Narodowy - Sekcya wschodnia do dyspozycyi Tadeusza Cieńskiego, lub Dra Aleksandra hr. Skarbka lub Dra Stanisława Kasznicy - każdego z osobna także na wypadek śmierci jednego z nich, przeto - gdy N.K.N. zażądało wydania tego rachunku - zwróciliśmy się do PP. Cieńskiego i Dra Kasznicy o pozwolenie wydania. Obaj ci Panowie sprzeciwili się wydaniu. WP. hr. Skarbka z powodu jego nieobecności pytać się nie mogliśmy. Odpisaliśmy też Naczelnemu Komitetowi Narodowemu, że wobec sprzeciwu wydać rachunku nie możemy. Rzecz więc jasna, że N.K.N. powinien był wnieść skargę przeciw PP. Cieńskiemu, Skarbkowi i Kasznicy, a nie przeciw Bankowi krajowemu. Skoro więc zaskarzono Bank krajowy i to jeszcze Filię w Krakowie - musimy poczynić ustawą nakazane wnioski, aby wobec sprzeciwu PP. Cieńskiego i Kasznicy uwolnić się od odpowiedzialności prawnej w razie zasądzenia nas na wydanie pieniędzy. Dlatego

3/. w myśl §.22. proc.cyw. załączamy pod 3/. wygotowany już wniosek z wymienieniem poprzedników (nominationem auctorum). Wniosek ten zechcą WPanowie podpisać, dać WP. Syndykowi do podpisania i bezzwłocznego wniesienia do Sądu. Gdy zaś w myśl ustawy poprzednicy wezwani - muszą się oświadczyć na pierwszej audyencyi, a więc przed pierwszą audyencyą

Sąd odrzucił.

musi im być ten wniosek doręczonym, a nadto musi mieć Sąd na tej audyencyi dowód doręczenia, a wobec krótkości czasu będzie to niemożliwem, stawiamy w tem piśmie także wniosek na odroczenie pierwszej audyencyi. Gdyby zaś Sąd nie odroczył jej, w takim razie Syndyk WPanów będzie łaskaw przy pierwszej audyencyi ponowić wniosek na jej odroczenie.-

Ponadto, gdy hr. Skarbek jest nieobecnym, a mieszka w Lozannie Hotel Ste Luce w Szwajcaryi - prosimy o wyznaczenie bardzo długiego nowego terminu do pierwszej audyencyi.-

Prosimy dalej WP. Syndyka WPanów, aby zwrócił uwagę przy pierwszej audyencyi zastępcy strony powodowej, że powinna żądanie skargi ograniczyć tylko do kwoty 105.955 Koron 50 hal. a natomiast odstąpić co do kwot 809 Kor. 1527 Koron 40 hal. i 200 Koron, jakoteż i dalszych żądań. W tym względzie piszemy równocześnie do WP. Dra Marka z wyjaśnieniami w odpowiedzi na jego list.-

Prosimy wkońcu o szczegółową relacyę, która może najlepiej wypadnie, jeżeli ją WP. Syndyk WPanów nam złoży i o zwrot skargi i wezwania, gdyż ewentualną odpowiedź na skargę przeszlemy WP. Syndykowi WPanów już wygotowaną. Cały bowiem materyał procesowy znajduje się w naszych rękach, a więc nasz Syndyk wygotuje ewentualną odpowiedź na skargę.-

Z poważaniem

BANK KRAJOWY KRÓLESTWA GALICYI I LODOMERYI Z WIELKIEM KSIĘSTWEM KRAKOWSKIEM

Michalski

odpisano do Lwowa 6/2 917

Akta oddano

10

B A N K K R A J O W Y.-

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.-

L: 4675.-

W Krakowie dnia ______________

Sad odrzucił, 5 redagować to pismo Lwów

C.K. S Ą D K R A J O W Y jako handlowy

w

K R A K O W I E

Lcz. Cg.II.6/17
1.

B a r d z o p i l n e. Audyencya 6. l u t e g o b.r.-

P o w ó d: Dr. Władysław Leopold J a w o r s k i, jako Wiceprezes Naczelnego Komitetu Narodowego przez adwokata Dra Marka w Krakowie,

w sprawie przeciw

P o z w a n y: Bankowi krajowemu Filii w Krakowie - przez adwokata Dra Bąkowskiego w Krakowie,

pto wydanie gotówki z rachunku bieżącego.-

P r z e d m i o t: Pozwany Bank Krajowy Filia w Krakowie

1/ wymienia poprzedników z wezwaniem o objęcie sporu

2/ prosi o odroczenie pierwszej audyencyi na dzień 6. lutego b.r. wyznaczonej.-

Pięciokrotnie.

1 napis.

3 załączniki.

- - - - - - - - - - - -

Skargą do Lcz. Cg.II. 6/17 1. do c.k. Sądu Krajowego jako handlowego w Krakowie wniesioną - zaskarżył p. Dr. Władysław Leopold Jawor-

ski, jako Wiceprezes Naczelnego Komitetu Narodowego, Bank Krajowy Filię w Krakowie o wydanie kwoty 105.955. Koron 50. hal. na rachunku bieżącym dawniej Sekcyi wschodniej N.K.N., jako również kwoty 809. Koron , - 1.527. Koron, 40.hal. i 200. Koron, tudzież wszelkie dalsze w przechowaniu i w posiadaniu Banku znajdujące się kwoty i papiery wartościowe.-

Na skargę tę wyznaczył c.k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie wezwaniem z dnia 19. stycznia 1917 r. Cg. II. 1. 6/17 pierwszą audyencyę na dzień 6. lutego 1917 r. o godz. 9. przedpoł. w biurze Nr. 127.-

Strona pozwana zaprzeczając,aby przedmiot sporu u niej się znajdował naprowadza, że w Centralnym Zakładzie Banku krajowego, a więc w Banku krajowym Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem we Lwowie, a nie w jego Filii w Krakowie znajduje się 4% rachunek bieżący opiewający "Naczelny Komitet Narodowy, Sekcya wschodnia do dyspozycyi Tadeusza Cieńskiego, lub Dra Aleksandra hr. Skarbka, lub Dra Stanisława Kasz,nicy".- Saldo tego rachunku wynosi z dniem 30/6. 1916 r. kwotę 105.955.Koron 50.hal. Ponieważ oznaczenie jakiegoś rachunku bieżącego pewną nazwą nie decyduje ani o prawach własności, ani o jego dyspozycyi, przeeto - - gdy cały ten rachunek zastrzeżonym jest do dyspozycyi PP. Tadeusza Cieńskiego, Dra Aleksandra hr. Skarbka i Dra Stanisława Kasznicy - Bank Krajowy nie może rachunku tego wydać nikomu innemu, jak tylko wyżej wymienionym dysponentom, lub też za ich zezwoleniem.- Bank Krajowy przeto jest tylko przechowawcą tego rachunku i ma interes tylko w tem, by rachunek został wydany uprawnionemu posiadaczowi, a za takich musi Bank Krajowy uważać w myśl przepisów prawa i zwyczajów bankowych nie kogo innego, a więc nie Naczelny Komitet Narodowy, Sekcyę wschodnią, lecz tylko wymienionych dysponentów.- Oni też powinni być zyskarżeni, annie Bank Karajowy.- Dlatego też pozwana strona, a to Filia Banku Krajowego w Krakowie, zastrzegając sobie zarzut biernej legitymacyi w tym sporze, a więc też zarzut niewłaściwości c.k. Sądu, gdyż przedmiot sporu znajduje się w Centralnym Zakładzie we Lwowie, wymienia niniejszem z ostrożności procesowej poprzedników Banku Krajowego Król. Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krak. we Lwowie, a to:

1/. WP. Tadeusza Cieńskiego, właściciela dóbr, zamieszkałego we Lwowie, ul. Nabielaka L.37.

2/. WP. Dra Stanisława Kasznicę, Profesora Akademii rolniczej, zamieszkałego w Dublanach, ostatnia poczta Dublany koło Lwowa,

3/. Dra Aleksandra hr. Skarbka, właściciela dóbr, zamieszkałego w Szwajcaryi - w Lozannie w hotelu Ste Luce--

a dołączając dla nich poniżej trzy odpisy skargi - dla każdego po jednym - i w wzywając ich do objęcia tego sporu - uprasza :

C.k. Sąd raczy niniejszy wniosek udzielić powodowi i wymienionym wyżej trzem poprzednikom, a tym ostatnim przy dołączeniu odpisów skargi i wezwać tych ostatnich, aby przy pierwszej audyencyi na dniu 6. lutego 1917 r. o godz. 9. wyznaczonej, względnie na audyencyi ponownie wyznaczonej - o co się poniżej uprasza - swe oświadczenie złożyli, czy spór ten obejmują w miejsce strony pozwanej.-

Policznie kosztów zastrzega się do pierwszej audyencyi.-

Ponieważ w sporze tym audyencya została wyznaczoną na 6. lutego br. a w myśl przepisów §.22. do 25. proc. cyw. wymienieni poprzednicy muszą swe oświadczenie złożyć przy pierwszej audyencyi i gdy c.k. Sąd musi więc mieć przy pierwszej audyencyi dowody doręczenia niniejszego wniosku wszystkim trzem poprzednikom, a jeden z nich mieszka w Szwajcaryi, a zresztą bardzo wątpliwą a nawet niemożliwą jest rzeczą, by nawet dwom - w kraju zamieszkałym - wniosek ten mógł być doręczonym przed 6-stym lutego b.r. - przeto strona pozwana uprasza :

C.k. Sąd raczy wyznaczoną na 6. lutego b.r. pierwszą audyencyę odwołać i wyznaczyć ponowną - po takim upływie czasu, aby dowody doręczenia wszystkim trzem poprzednikom mogły być c.k. Sądowi złożone przed tą nową audyencyą.-

12

B A N K   K R A J O W Y.-

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.-

L: 4675.-　　　　　　　　　　W Krakowie dnia ____________

Sadowniczić redagować to pismo Lwów

C.K. S Ą D   K R A J O W Y jako handlowy

w

K R A K O W I E

Lcz. Cg.II.6/17
1.

B a r d z o   p i l n e. Audyencya 6. l u t e g o   b.r.-

P o w ó d: Dr. Władysław Leopold J a w o r s k i, jako Wiceprezes Naczelnego Komitetu Narodowego przez adwokata Dra Marka w Krakowie,

w sprawie przeciw

P o z w a n y: Bankowi krajowemu Filii w Krakowie - przez adwokata Dra Bąkowskiego w Krakowie,

pto wydanie gotówki z rachunku bieżącego.-

P r z e d m i o t: Pozwany Bank Krajowy Filia w Krakowie

1/ wymienia poprzedników z wezwaniem o objęcie sporu

2/ prosi o odroczenie pierwszej audyencyi na dzień 6. lutego b.r. wyznaczonej.-

Pięciokrotnie.

1 napis.

3 załączniki.

- - - - - - - - - - - - -

Skargą do Lcz. Cg.II. 6/17 1.
do c.k. Sądu Krajowego jako handlowego w Krakowie wniesioną - zaskarżył p. Dr. Władysław Leopold Jawor-

ski, jako Wiceprezes Naczelnego Komitetu Narodowego, Bank Krajowy Filię w Krakowie o wydanie kwoty 105.955. Koron 50. hal. na rachunku bieżącym dawniej Sekcyi wschodniej N.K.N., jako również kwoty 809. Koron , - 1.527. Koron, 40.hal. i 200. Koron, tudzież wszelkie dalsze w przechowaniu i w posiadaniu Banku znajdujące się kwoty i papiery wartościowe.-

Na skargę tę wyznaczył c.k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie wezwaniem z dnia 19. stycznia 1917 r. Cg. II. 6/17 1. pierwszą audyencyę na dzień 6. lutego 1917 r. o godz. 9. przedpoł. w biurze Nr. 127.-

Strona pozwana zaprzeczając, aby przedmiot sporu u niej się znajdował naprowadza, że w Centralnym Zakładzie Banku krajowego, a więc w Banku krajowym Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem we Lwowie, a nie w jego Filii w Krakowie znajduje się 4% rachunek bieżący opiewający "Naczelny Komitet Narodowy, Sekcya wschodnia do dyspozycyi Tadeusza Cieńskiego, lub Dra Aleksandra hr. Skarbka, lub Dra Stanisława Kasznicy".- Saldo tego rachunku wynosi z dniem 30/6. 1916 r. kwotę 105.955.Koron 50.hal. Ponieważ oznaczenie jakiegoś rachunku bieżącego pewną nazwą nie decyduje ani o prawach własności, ani o jego dyspozycyi, przeto - - gdy cały ten rachunek zastrzeżonym jest do dyspozycyi PP. Tadeusza Cieńskiego, Dra Aleksandra hr. Skarbka i Dra Stanisława Kasznicy - Bank Krajowy nie może rachunku tego wydać nikomu innemu, jak tylko wyżej wymienionym dysponentom, lub też za ich zezwoleniem.- Bank Krajowy przeto jest tylko przechowawcą tego rachunku i ma interes tylko w tem, by rachunek został wydany uprawnionemu posiadaczowi, a za takich musi Bank Krajowy uważać w myśl przepisów prawa i zwyczajów bankowych nie kogo innego, a więc nie Naczelny Komitet Narodowy, Sekcyę wschodnią, lecz tylko wymienionych dysponentów.- Oni też powinni być zaskarżeni, a nie Bank Krajowy.- Dlatego też pozwana strona, a to Filia Banku Krajowego w Krakowie, zastrzegając sobie zarzut biernej legitymacyi w tym sporze, a więc też zarzut niewłaściwości c.k. Sądu, gdyż przedmiot sporu znajduje się w Centralnym Zakładzie we Lwowie, wymienia niniejszem z ostrożności procesowej poprzedników Banku Krajowego Król. Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krak. we Lwowie, a to:

a
1/. WP. Tadeusz/Cieńskiego, właściciela dóbr, zamieszkałego we Lwowie, ul. Nabielaka L.37.

2/. WP. Dra Stanisława Kasznicę, Prowfesora Akademii rolniczej, zamaszkałego w Dublanach, ostatnia poczta Dublany koło Lwowa,

3/. Dra Aleksandra hr. Skarbka, właściciela dóbr, zamieszkałego w Szwajcaryi - w Lozannie w hotelu Ste Luce--

a dołączając dla nich poniżej trzy odpisy skargi - dla każdego po jednym - i w wzywając ich do objęcia tego sporu - uprasza :

C.k. Sąd raczy niniejszy wniosek udzielić powodowi i wymienionym wyżej trzem poprzednikom, a tym ostatnim przy dołączeniu odpisów skargi i wezwać tych ostatnich, aby przy pierwszej audyencyi na dniu 6. lutego 1917 r. o godz. 9. wyznaczonej, względnie na audyencyi ponownie wyznaczonej - o co się poniżej uprasza - swe oświadczenie złożyli, czy spór ten obejmują w miejsce strony pozwanej.-

Policznie kosztów zastrzega się do pierwszej audyencyi.-

Ponieważ w sporze tym audyencya została wyznaczoną na 6. lutego br. a w myśl przepisów § 22. do 25. proc. cyw. wymienieni poprzednicy muszą swe oświadczenie złożyć przy pierwszej audyencyi i gdy c.k. Sąd musi więc mieć przy pierwszej audyencyi dowody doręczenia niniejszego wniosku wszystkim trzem poprzednikom, a jeden z nich mieszka w Szawajcaryi, a zresztą bardzo wątpliwą a nawet niemożliwą jest rzeczą, by nawet dwom - w kraju zamieszkałym - wniosek ten mógł być doręczonym przed 6-stym lutego b.r. - przeto strona pozwana uprasza :

C.k. Sąd raczy wyznaczoną na 6. lutego b.r. pierwszą audyencyę odwołać i wyznaczyć ponowną - po takim upływie czasu, aby dowody doręczenia wszystkim trzem poprzednikom mogły być c.k. Sądowi złożone przed tą nową audyencyą.-

Aufgabe-Schein. Dowód nadania.

Посьвідчене наданя.

69 f

Gegenstand: Przedmiot: Предмет: Bank ... Nr. Ч.

an do до in w к ... Lwów

Wert Wartość Вартість		Gewicht Waga Вага		Nachnahme Powziątek Посліплата		Gebühr Należytość Належи-тість	
K K	h r	kg	g	K K	h r	K K	h r

14

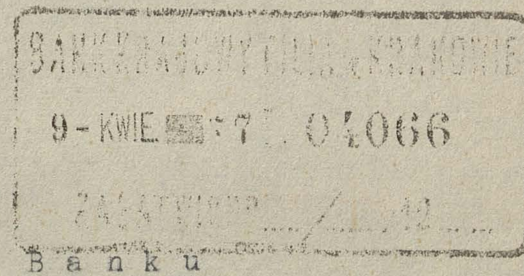
15

BANK KRAJOWY
Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Adres na telegramy:
Bank krajowy, Lwów.
Nr. Telefonu 55.

L. 6115 We Lwowie, dnia 6 lutego 1917

Filia

Banku

Odnośnie do instrukcyi procesowej przesłanej WPanom naszym listem z dnia 30 z.m. L. 4675 w sprawie N.K.N. o wypłatę rachunku bieżącego N.K.N. Sekcya wschodnia u nas prowadzonego donosimy WPanom, że JWPan Dyrektor Dr. Steczkowski po przybyciu do Lwowa wyjaśnił iż zgodził się na prośbę Dr. Marka jako zastępcy prawnego N.K.N. na wniesienie skargi przed Sąd w Krakowie stylizowanej przeciw WPanom.

Wobec tego prosimy poinformować o tem WPana Dra. Bąkowskiego i prosić go by zarzut niewłaściwości Sądu krakowskiego jakoteż zarzut biernej legitymacyi - o ile te zarzuty podniósł - cofnął. Zarazem prosimy go poinformować, że Dr. Marek ma ograniczyć żądanie skargi tylko do kwoty 105955 K. 50.h.

Oczekując relacyi WPanów o przebiegu audyencyi sądowej piszemy się

Z poważaniem
BANK KRAJOWY KRÓLESTWA GALICYI
I LODOMERYI Z WIELKIEM KSIĘSTWEM KRAKOWSKIEM

Michalski [signature]

16

BANK KRAJOWY

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Adres na telegramy :
Bank krajowy, Lwów.
Nr. Telefonu 55.

L. 6627

We Lwowie, dnia 9 lutego 1917

24/2 zbadać w sądzie!

Wielmożny Pan
Dr. Klemens Bąkowski
adwokat
Kraków

Dziękując uprzejmie za nadesłaną nam informacyę w wiadomym sporze N.K.N. o wydanie rachunku bieżącego donosimy WPanu Mecenasowi, żeśmy się zdecydowali przeciw uchwale odmawiającej nominationem auctoris nie wnosić rekursu, by sprawy nie przewlekać a skorzystać w myśl § 22 tylko z § 21 p.c.

W tym celu załączamy wygotowany i ostemplowany wniosek prosząc o podpisanie i wniesienie go do Sądu i postaranie się, aby Sąd jak najprędzej doręczył go interesowanym. Prosimy też w stosownym czasie, a w każdym razie przed 1 marca zbadać w Sądzie, czy nadeszły rewersy i dać nam o tem wiadomość.-

Z poważaniem
BANK KRAJOWY KRÓLESTWA GALICYI
I LODOMERYI Z WIELKIEM KSIĘSTWEM KRAKOWSKIEM

Michalski

Cg II 6/7 17

BANK KRAJOWY
Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Adres na telegramy:
Bank krajowy, Lwów.

Nr. Telefonu 55.

L. 8888/17 -. We Lwowie, dnia 2 marca 1917

Wielmożny Pan

Dr. Klemens Bąkowski

adwokat

KRAKÓW

W wiadomym sporze N.K.N. przesłaliśmy w myśl uchwały dyrekcyjnej, zapadłej na posiedzeniu dnia 1 marca b.r. pod przewodnictwem JWPana Prezesa Rady Nadzorczej Laskowskiego odbytem - na ręce WPana Mecenasa
1/ dołączoną tu pod 1/ ostemplowaną odpowiedź na skargę, wygotowaną przez naszego WPana Syndyka i wyjaśniamy, że na odbytem posiedzeniu nasz Syndyk przedstawił sprawę we wszystkich szczegółach i postawił wnioski, które w całości zaaprobowaliśmy. Odpowiedź na skargę prosimy po zaopatrzeniu jej Swym podpisem wnieść do Sądu w dniu 5 marca b.r., gdyż dnia 6 marca kończy się czasokres.-

1) O dniu rozprawy prosimy nas zawiadomić zaraz po otrzymaniu wezwania,
2) abyśmy mieli czas na powzięcie decyzyi co do zastąpienie nas na rozprawie głównej.-

3) Prosimy też zaraz zbadać w aktach sądowych, a) czy PP. Cieński, Kasznica i hr. Skarbek wnieśli oświadczenie do Sądu z przystąpieniem do sporu w charakterze interwenientów po stronie pozwanej i b) jakiej treści oświadcze-

nie wnieśli, gdyż od tego, czy oświadczenie wnieśli i jakiej treści jest oświadczenie zależeć będzie dalsze nasze stanowisko w tym sporze.

W końcu dla porządku rzeczy i lojalności prosimy zawiadomić Dyrekcyę naszej Filii, żeśmy wprost na ręce WPana Mecenasa nadesłali odpowiedź na skargę.-

4/

Oczekując łaskawych realacyi wyjaśniamy, że o ilebyśmy na rozprawie stanąć musieli- przeszlemy WPanu Mecenasowi informacye a nadto odpis odpowiedzi na Skargę i kreślimy się,

Z poważaniem

BANK KRAJOWY KRÓLESTWA GALICYI I LODOMERYI Z WIELKIEM KSIĘSTWEM KRAKOWSKIEM

Michalski [signature]

Zwrot doręczone Cornelis Lwów 18/2 917

Odpisano 5/3 [redacted] potko!

Uwagi za tydzień.

18

Wielmożnemu Panu Dyr.
Mieczkowskiemu –

nadesłane wczoraj wieczo-
rem ekspresowy list z odpo-
wiedzią na uwagi N.K.N. – prze-
syłam stosownie do polecenia
do przejrzenia, z prośbą o zwrot
przed godziną 11. do podpisa-
nia i dania mej stampilii.
Racz WPan Dyrek. czcią
także dać swe polecenie
co do mogących się jeszcze
na końcu odpowiedzi dopi-
sać dodatków

Kraków 5/III 1917

Z poważaniem
[illegible]

niemam nic do
zauważenia
[illegible]

20

Odpis

C.K. Sąd krajowy jako handlowy

w Krakowie

Cg II.6/17

Odpowiedź

Pozwanego: Banku krajowego król Galicyi i Lodomeryi z wielkiem księstwem krakowskiem, filii w Krakowie przez Adw Dra Bąkowskiego w Krakowie

w sprawie

Powoda: JWP Dr Władysława Leopolda Jaworskiego jako wiceprezesa Naczelnego Komitetu Narodowego przez Adw Dra Marka w Krakowie

podwójnie, napis.

na skargę powoda de pres. 16.1.1917 Lcz.Cg.II.6/17. pto wydanie gotówki z rachunku bieżącego.

Pozwany Bank został zaskarżony o wydanie kwot 105955.K.809.K. 1527.K.4o.h.i 200K zpn. z rachunku bieżącego, leżącego w Centralnym Zakładzie Banku krajowego na nazwisko" Sekcya wschodnia- Naczelnego Komitetu Narodowego" zastrzeżonego do dyspozycyi Prezesa Sekcyi Dr Tadeusza Cieńskiego lub wiceprezesa Dr Stanisława Kasznicy lub Dr Alexandra Hr Skarbka każdego z osobna także na wypadek śmierci". Zarzuca się

i stwierdza,że rachunek ten opiewa na 100346.K. z procentami od dnia wpływów na ten rachunek, co udowadnia się w razie potrzeby księgami handlowemi tudzież poświadczeniem świadka wp Józefa Padewskiego,zastępcy dyrektora Banku krajowego we Lwowie i Edwarda Pliszewskiego,urzędnika Banku krajowego we Lwowie, o których przesłuchanie w razie należy wezwać ck sąd powiatowy S I we Lwowie i przesłuchanie stron.

Już z tego przedstawienia wynika,że Bank krajowy nie jest w tym sporze właściwym dominus litis, bo jemu zależy tylko na tem,aby nie był pociągniętym do odpowiedzialności za wydanie powyższej kwoty na oznaczonym wyżej rachunku będącej,gdyż dysponent Dr Alexander Hr Skarbek jeszcze listem z daty Lausanne 20/10 1916 weszłym do Banku 26/10 1916 L.87018 zażądał wydania tego depozytu i przeniesienia go do galicyjskiego ziemskiego Banku kredytowego na rachunek " Dr Alexander Hr Skarbek, rachunek odrębny własność S.W." a gdy znowu Naczelny K.N. listem z daty Kraków 18.1.1916 L.5307.weszłym do Banku 19.1.1916 L.32586. a następnie listem z daty Kraków 13.12.1916 L.4884 weszłym do Banku 16.12.1916 L.93784 zażądał wydania tego rachunku i przelania go do filii Banku w Krakowie na rachunek N.K.N. , dysponenci pp Cieński,Kasznica listem z daty Lwów 6.11.1916 a następnie ustnie w dniach 6.12.i 11. grudnia 1916 zjawiwszy się osobiście w Banku krajowym we Lwowie u [illegible] w myśl dyspozycji [illegible] JWP Dr Józefa Padewskiego,wicedyrektora Banku sprzeciwli się wydaniu tych funduszów Naczelnemu Komitetowi Narodowemu i zażądali,by funsze te nadal w Banku pozostały, co w razie potrzeby udowadnia się powyższymi listami tudzież świadkiem wspomnianym WP Józefem Padewskim, nadto pp Tadeuszem Cieńskim we Lwowie ul Nabielaka 37 Dr Stanisławem Kasznicą profesorem Akademii rolniczej w Dublanach pod Lwowem / w okręgu ck sądu pow. S II we Lwowie / i wysłuchanie stron.

Jasnem więc jest,że wobec tego stanu rzeczy nie może Bank wydać spornych funduszów a chcąc się uwolnić od sporu jako ów trzeci

wystąpił z nominationem auctorum a gdy sąd procesowy temu odmó-
-wił,zapowiedział spór z wezwaniem o danie zastępstwa w sporze
wszystkim 3 dysponentom pp Cieńskiemu, Kasznicy i Dr Skarbkowi
a gdy ci dotąd nie oświadczyli się,że do sporu w charakterze
interwenientów przystępują i spór podejmują, musi pozwany Bank
chcąc się uwolnić od odpowiedzialności,wdać się w spór jako
strona pozwana i przedstawić następujący stan rzeczy.
Stan sprawy przedstawia się następująco: Po wybuchu wojny w r
1914.utworzył się we Lwowie Centralny Komitet Narodowy.Fundu
sze swoje składał w Banku krajowym we Lwowie na rachunek bie-
żący t.zw przekazowy N.1045.,który opiewał na imię "Wydział
skarbowy centralnego komitetu narodowego " Rachunkiem tym dys
ponowali śp Dr Józef Milewski jako przewodniczący lub jego za-
stępca Dr Włodzimierz Godlewski zawsze z wp Józefem Padewskim
jako skarbnikiem lub jego zastępcą wp Ludwikiem Stachiewiczem.
Po utworzeniu się Naczelnego Komitetu narodowego w sierpniu 914
został c e n t r a l n y Komitet narodowy rozwiązany względnie
wraz z wszystkiemi funduszami wchłonięty przez Naczelny Komi
tet narodowy,który znowu podzielił się na Sekcyę zachodnią i
wschodnią.Prezesem Sekcyi wschodniej został wp Tadeusz Cieński
a przewodniczącym Wydziału skarbowego Sekcyi wschodniej wp Dr
Ludwik German.Do nowoutworzonego Wydziału Sekcyi wschodniej nie
zostali wybrani ani śp Dr Milewski, ani Dr Godlewski.Dyspozycya
więc ich tym rachunkiem eo ipso ustała.Skutkiem tej zmiany pis
mem z dnia 25/8 1914 l.91252 polecił Bankowi krajowemu Naczel
ny Komitet narodowy Sekcya wschodnia/ Lwowska/ zanotować,że do
tychczasowy rachunek bieżący/ przekazowy Nr 1045/ ma brzmieć
odtąd " Wydział skarbowy Naczelnego Komitetu narodowego Sekcya
wschodnia / Lwowska/, co też Bank w tym samym dniu w swych księ
gach zanotował.Zarazem polecono Bankowi zanotować,że rachunkiem
tym dysponuje Dr Ludwik Germann w miejsce śp Dr Józefa Milew-
skiego.Ponieważ żadnej dalszej dyspozycyi nie było,więc przy pierwotnej

dyspozycyi skreślił nazwisko śp Dr Milewskiego a wpisał Dr Germann jako dysponującego przy pozostawieniu zresztą niezmienionej pierwotnej dyspozycyi.- Pismem z 9.9.1914 wystosowanem do Banku krajowego, urzędującego podówczas w Nowym sączu upoważnił wp Tadeusz Cieński jako Prezes Sekcyi wschodniej N.K.N. w porozumieniu z wp Dr Germannem,który również dał pisemne upoważnienie Dra Alexandra Hr Skarbka do dysponowania nazwanego powyżej rachunku bieżącego NKN. sekcyi wschodniej-lwowskiej-prowadzonego zawsze w Centralnym Zakładzie Banku krajowego.Na mocy tego upoważnienia podniósł wp Dr Skarbek różne sumy a mianowicie 50000K / jak akt Banku kraj. we Lwowie L.109/914.285/14./ dalej 50000K / jak akt 1.903/14/ itp. Nadto dnia 23/9 1914 pod jał Dr Skarbek w Banku krajowym ówczas w Nowym sączu urzędującym z powyższego rachunku 100.000.K. / jak akt 909/14/ a następnie zaraz tegoż dnia złożył 100000K. z prośbą o utworzenie rachunku bieżącego własnrgo do dyspozycyi jego własnej lub p Tadeusza Cieńskiego a zarazem z poleceniem przesłania 50000K do expozytury Banku krajowego w Białej a 50000K do filii Banku krajowego w Krakowie do dyspozycyi jego własnej lub wp Cieńskiego. Bank krajiwy zaraz dnia 23.9.1914 utworzył rachunek bieżący brzmiący Dr Alexander Hr Skarbek do dyspozycyi własnej lub wp Cieńskiego Tadeusza i dyspozycyę wykonał, wysyłając 50000K do Expozytury w Białej a 50000K do filii w Krakowie z poleceniem wypłaty w myśl powyższej dyspozycyi / akta L.912/14.. Ponieważ Dr Skarbek w Expozyturze w Białej kwoty 50000K nie podjął,przeto Expozytura w dniu 3.12.1914 zwróciła Bankowi krajowemu 50000K a Bank krajowy zapisał ją mylnie na powyższy rachunek bieżący N.1045.brzmiący " Naczelny Komitet narodowy Sekcya wschodnia / Lwowska / jak akt Banku 1.12122/14.1.2244o/15./ Omyłka ta była zwykłem przeoczeniem wynikłem z powodu anormalnego wówczas urzędowania.Skoro bowiem kwota ta wyszła z wyż wymienionego osobistego rachunku Dr Skarbka a następnie jako niepodjęta zos

tała zwróconą,to jasną i niewątpliwą jest rzeczą,że powinna była na ten sam osobisty rachunek Dr Skarbka.Dopiero później omyłka ta wyszła na jaw i dopiero wtedy kwota 50000K wysztornowaną została z tego ostatniego rachunku i przeniesiona na właściwy rachunek osobisty Dr Skarbka powyżej oznaczony./ akt L. 12112/15/. Gdy Expozytura w Białej pismem z 15.1o.1915 L.175o weszłem do Banku krajowego ówcześnie w Krakowie urzędującego 18.1o 1915 l.2244o./ jak akt L.2244o/15/ nadesłała Bankowi oryginalny list Dr Skarbka z daty Lausanne 2.1o.1915 polecający kwotę będącą w mowie przesłać z powrotem do Banku krajowego i złożyć ją na rachunek " Sekcya wschodnia NKN z zastrzeżeniem że prawo poboru mają tylko Prezes Sekcyi wp Tadeusz Cieński, tudzież wiceprezesi Dr Stanisław Kasznica i Alexandar Hr Skarbek i gdy znowu filia w Krakowie pismem z 14.1o.1915 L.9563 weszłem do Banku dnia 18.1o.1916 L.22515./ jak akt L.22515/15/ przesłała do Banku krajowego a więc do Swego Centralnego Zakładu kwotę 50346.K. z poleceniem w myśl pisemnego zlecenia Hr Skarbka zapisania tej kwoty na dobro rachunku bieżącego Sekcyi wschodniej Naczelnego K.N. do dyspozycyi prezesa Tadeusza Cieńskiego lub wiceprezesa Dr Stanisława Kasznicy lub Dr Alexandra Skarbka każdego z nich osobna także na wypadek śmierci" ówczas Bank kraj.zamknął ów osobisty rachunek Dr Skarbka Alexandra i obie te kwoty 50000K i 50346.K z temi samemi walutami przeniósł na nowo utworzony rachunek brzmiący zgodnie z powyższemi zleceniami " Sekcya wschodnia Naczelnego K.N. do dyspozycyi prezesa Sekcyi Tadeusza Cieńskiego lub wireceprezesów Dr Stanisława Kasznicy lub Dr Alexandra Hr Skarbka każdego z osobna także na wypadek śmierci ". W owej chwili Sekcya wschodnia N K N.już dawno nie istniała,gdyż w myśl zeznań wp Dr Ludwika Germana przesłuchanego ku ubezpieczeniu dowodu przez ck sąd powiatowy w Krakowie No II 31/16 w d.22.11.1916 Sekcya wschod

dnia N K N.przestała istnieć już w dniu 22.11.1914. Bank jednak
polecenie wykonał i wykonać musiał, gdyż nie jest uprawnionym ani
obbowiązanym dochodzić prawdziwości nazwy,na którą klienci składają
funduszu a bardzo często składają na nazwy zupełnie fikcyjne a tyl
ko zastrzegają dyspozycyę osobom fizycznym lub prawnym.Rachunek ten
w pełnych kwotach 50000K i 50346.K z odsetkami istnieje w Central
nym Zakładzie Banku krajowego we Lwowie i ten rachunek względnie
jego zawartość jest przedmiotem sporu wszczętego przez JWP Dr Wła
dysława Leopolda Jaworskiego jako wiceprezesa N.K.N. skargą na
wstępie opisaną.. Gdy jak już wyżej udowodniono, dysponent Dr Skar
bek zażądał wydania mu tych funduszów a dysponenci p Cieński,Kasz
[illegible]
nica sprzeciwili ~~się~~ wydaniu ich Naczelnemu Komitetowi Narodowemu
jasnem jest ponad wszelką wątpliwość,że wobec przedstawionego wyżej
stanu sprawy nie mógł wydać tych funduszów Naczelnemu K.N.
Wszelkie wyżej naprowadzone okoliczności faktyczne- w razie ich za
przeczenia, udowadnia się powołanymi wyż listami,dokumentami,księ
gami bankowemi tudzież świadkami Edwardem Pliszewskim i Jozefem
Padewskim a nadto pp Dr Stanisławem Kasznicą, p Tadeuszem Cieńskim
i przesłuchaniem stron.- W końcu idąc drogą aktów w Banku leżących
zauważa pozwany Bank,że ze skargą jako powód wystąpił JWP Dr Włady
sław Leopold Jaworski jako wiceprezes N.K.N.W zasadzie rzecz bio
rąc skarga winna była być stylizowaną imieniem N.K.N. Wzgląd ten
ale możnaby pominąć,gdyby nie akta N.K.N. w Banku leżące.I tak w
piśmie swem z 18.1.1916 l.5307.weszłem do Banku 19.1.1916 L.32586
podpisanem pod pieczęcią N.K.N. przez JWP Dr Jaworskiego, Dr Ger
mana i Dr Starzewskiego a żądającem zamknięcia rachunku dawnego NKN
sekcyi wschodniej lwowskiej i przeniesienia go z Centralnego Zakła
du Banku krajowego we Lwowie do tegoż filii w Krakowie wymienia
NKN Dr Tadeusza Starzewskiego jako upoważnionego do dysponowania
funduszami NKN. Następnie pismo z 13.12.1916 l.4884 weszłe do Banku
16.12.1916 L.93784. a żądające wydania spornego rachunku podpisanem

jest pod pieczęcią NKN. przez WP Dr Jaworskiego jako wiceprezesa NKN. i przez wp Dr Starzewskiego jako szefa departamentu skarbowego NKN. Wreszcie WP Dr German słuchany jako świadek ku ubezpieczeniu dowodu przed ck sądem pow w Krakowie Nc II 31/16/3 zeznał w protokole przesłuchania z 22.11.1916.że " obecnie tylko prezes Eksc.Dr Biliński albo wiceprezes Dr Jaworski wraz z przewodniczącym Wydziału skarbowego wp Dr Starzewskim mają prawo podejmować wszelkie na cele NKN zebrane lub złożone kwoty. Ponieważ dowody tę leżą w aktach Banku i w sądzie pow w Krakowie Nc II 31/16/3 i Bank, by nie być odpowiedzialnym wobec wpp Cieńskiego, Kasznicy i Hr Skarbka nie może tych okoliczności pominąć, przeto musi się je podnieść naturalnie z oświadczeniem,że Bank zgadza się,by do sporu tego w miejsce wp Dr Jaworskiego wstąpił w roli powoda NKN albo, by do obecnego powoda pyzstąpił WP Dr Starzewski jako współpowód.- Na tej podstawie stawia pozwany Bank krajowy filia w Krakowie następujące żądanie:

CK Sąd raczy o żądaniu skargi orzec wyrokiem w myśl naprowadzonego powyżej stanu sprawy i w myśl nagromadzonego materyału procesowego a następnie przyznać Bankowi krajowemu policzyć się mające koszta poniesione przeciw stronie powodowej.

Pełnomocnictwo w aktach.-

24

Adwokat
DR. KLEMENS BĄKOWSKI
Syndyk stoł. król. Miasta Krakowa
Kraków, ul. Św. Jana L. 12.

C.K. SĄD KRAJ. CYW. w KRAKOWIE
Pod. - 5. MARCA 1917
EGZ. RUB. ZAŁ.

Cg II 6/17
4

odr. 8/III. 1917

C.k. Sąd krajowy jako handlowy

w Krakowie.-

Cg.II.6/17.

O d p o w i e d ź.-

Pozwanego: Banku Krajowego Król. Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, Filii w Krakowie, przez Adw. Dra Bąkowskiego w Krakowie,

w s p r a w i e

Powoda: JWP. Dr. Władysława Leopolda Jaworskiego jako wiceprezesa Naczelnego Komitetu Narodowego przez Adw. Dra Marka w Krakowie,

podwójnie,
1. napis.-

na skargę powoda do pres. 16.1. 1917. Lcz. Cg. II.6/17. pto wydanie gotówki z rachunku bieżącego.-

Rozprawa na 12/4 o godz. 12 biuro N° 127 - wezwanie i przystąpienie do sporu ... odesłano
Kraków 8/3 1917 Babin...

Kraków, dnia 12. kwietnia 1917.

do L: 10990.

Szanowna Dyrekcyo !

W sprawie z Naczelnym Komitetem Narodowym, zgłosił się do mnie dziś zastępca powoda p. Marek z propozycyą, aby rozprawie wyznaczonej na dzisiaj, dać spocząć, gdyż prawdopodobnie dojdzie do skutku ugoda z pp. Cieńskim, Kasznicą i Skarbkiem, którzy dadzą zezwolenie na wydanie funduszu będącego w Banku Krajowym na rzecz inwalidów i wdów legionistów.- Ponieważ zezwolenie na spoczęcie procesu nie naraża Banku na żadną szkodę, a w razie ugody wyżej wymienionej strona powodowa będzie musiała na żądanie banku wnieść reces od procesu i zaspokóić koszta Banku - przeto zdecydowałem się zgodzić się na propozycyę i proces uległ spoczywaniu przez niestawiennictwo obu stron, oczem zawiadamiam Szanowną Dyrekcyę.-

Z szacunkiem

25

ADWOKAT KRAJOWY
Dr. STANISŁAW DOBIECKI
Lwów, pl. Bernardyński 12 a.
Telefon Nr. 639.

C.K. SĄD KRAJ. CYW. w KRAKOWIE

Pod. 7. MARCA 1917

EGZ. RUB. ZAŁ.

L.cz. Cg II 6/17
5

dnia 8/III. 1917.

C.K. Sąd krajowy jako handlowy

w

Krakowie

Powód : Dr. Władysław Leopold Jaworski jako wiceprezes Naczelnego Komitetu Narodowego - przez adwokata Dra. Marka w Krakowie

Pozwany: Bank Krajowy Filia w Krakowie - przez adwokata Dra. Bąkowskiego w Krakowie

o wydanie gotówki z rachunku bieżącego zpn.

Interwenienci: p. Tadeusz Cieński i Dr. Stanisław Kasznica przez adwokata Dra. Stanisława Dobieckiego we Lwowie.

oznajmiają iż do sporu po stronie pozwanej przystępują i wnoszą odpowiedz na skargę z dnia 16 stycznia 1917 L.cz. Cg. II 6/17
I

potrójnie

1 napis

2 załączniki

Odnośnie do pisma pozwanego Banku Krajowego Filia w Krakowie z dnia 12 lutego 1917 L.cz. Cg II 6/17 zapowiadającego spór Tadeuszowi Cieńskiemu, Dr. Stanisławowi Kasznicy i Dr. Aleksandrowi Hr. Skarbkowi oznajmiają Tadeusz Cieński i Dr. Stanisław Kasznica, że to zapowiedzenie sporu przyjmują i do sporu tego po stronie pozwanej w charakterze interwenientów ubocznych przystępują.-

Tadeusz Cieński i Dr. Stanisław Kasznica mają interes prawny w tem, ażeby strona pozwana w tym sporze zwyciężyła, a ten interes prawny polega w tem, iżby w razie wygrania sporu przez powoda interwenienci nie byli pozbawieni prawa dyspozycyi rachunkiem bieżącym przedmiotem tego sporu będącym, tudzież aby nie byli narażeni na ewentualną odpowiedzialność regressową wobec właścicieli gotówki na tym rachunku bieżącym złożonej ~~sa to~~ w razie ~~iż~~ gdyby gotówka ta użytą została na inny cel, niż pierwotnie oznaczony.-

Interwenienci proszą o doręczenie tego pisma obydwu stronom sporującym.-

Odpowiadając na skargę z dnia 16 stycznia 1917 L.cz. Cg II 6/17 zaprzeczają interwenienci wszystkim okolicznościom faktycznym w tej skardze naprowadzonym, o ile nie są zgodne ze stanem sprawy poniżej podanym.-

Interwenienci podnoszą następujące zarzuty formalne :

1./ Zarzut braku legitymacyi biernej Pozwana Filia Banku Krajowego we Lwowie nie miała nigdy żadnych funduszów zdeponowanych na rachunku "Sekcya wschodnia N.K.N.", - gdyż fundusze te miał i ma jedynie Bank Krajowy we Lwowie, a nie Filia w Krakowie.

II. Zarzut niewłaściwości Sądu: C.K. Sąd Krajowy cywilny jako handlowy w Krakowie jest po myśli § 87 u.j. właściwym jedynie dla spraw Filii Krakowskiej Banku Krajowego, lecz dla spraw Zakładu Głównego Banku Krajowego we Lwowie właściwym jest tylko C.K. Sąd Krajowy jako handlowy we Lwowie.-

III. Zarzut braku legitymacyi czynnej: Gdy wedle twierdzenia skargi funduszami N.K.N. rozporządza obecnie Prezes Dr.

Leon Biliński oraz Wiceprezes Dr. Władysław Leopold Jaworski łącznie ze Skarbnikiem Dr. Tadeuszem Starzewskim - to jasną jest rzeczą,że o wydanie tych funduszów nie może pozywać sam tylko powód Dr. Władysław Leopold Jaworski jako Wiceprezes N.K.N.-

IV. Zarzut braku zdolności procesowej: po stronie N.K.N..- Ponieważ N.K.N. nie jest osobą prawną,więc nie może być podmiotem praw,a zatem nie może pozywać ani sam,ani przez swego Wiceprezesa.-

In merito.

Z początkiem sierpnia 1914-Centralny Komitet Narodowy,którego prezesem był Tadeusz Cieński przedsięwziął zbiórkę daniny narodowej na Wojenny Skarb Narodowy.-

Wskutek uchwały Koła Sejmowego z dnia 16 sierpnia 1914 powstał Naczelny Komitet Narodowy dzielący się na Sekcyę Wschodnią i zachodnią ,które miały swoją autonomię pod względem skarbowym,polegającą w tem,że fundusze zbierane we wschodniej Galicyi należały do Sekcyi wschodniej,zaś fundusze zbierane w Zachodniej Galicyi należały do Sekcyi zachodniej.-

Wówczas też interwenient Tadeusz Cieński złożył fundusze Centralnego Komitetu Narodowego na rachunek bieżący w Banku Krajowym we Lwowie a więc w Zakładzie głównym, nie w Krakowskiej Filii oznaczając ten rachunek jako rachunek Sekcyi wschodniej N.K.N. Na rachunku tym były też lokowane w dalszym ciągu wkładki poszczególnych ofiarodawców,a to zawsze w Zakładzie głównym Banku Krajowego we Lwowie.-

Głównym celem tych wkładek było zaopatrzenie formującego się wówczas we Lwowie Legionu Wschodniego.-

Przeważna część ofiarodawców oświadczała wprost Tadeuszowi Cieńskiemu,że właśnie na ten cel składa pieniądze w zaufaniu do niego,że pieniądze te właśnie na ten cel a nie inny użyte zostaną.-

Decyzya o użyciu tych funduszów zastrzeżoną była wyłącznie Sekcyi wschodniej N.K.N. a wydatki z tych funduszów mogły być uskutecznione tylko na podstawie asygnaty Prezesa tej

Sekcyi Tadeusza Cieńskiego, względnie jednego z wiceprezesów Dra. Kasznicy lub Dra. Skarbka wystawionej łącznie ze skarbnikiem Sekcyi wschodniej Dr. Ludomiłem Germanem.-

Dnia 1 września 1914 w Chyrowie złożył Dr. Ludomił German urząd skarbnika Sekcyi wschodniej w ręce Dra. Aleksandra Hr. Skarbka, na co Tadeusz Cieński jako Prezes tej Sekcyi się zgodził, tak iż odtąd funduszami Sekcyi wschodniej na cele zaopatrzenia Legionu wschodniego rozporządzał Dr. Aleksander Hr. Skarbek za aprobatą prezesa Tadeusza Cieńskiego, względnie wiceprezesa Dra. Kasznicy.-

Zaprzecza się, by Dr. Ludomił German przelał na Dra. Skarbka upoważnienie do pobierania pieniędzy złożonych w Banku Krajowym ze względu na fatalny stan zaopatrzenia legionu wschodniego. Przeciwnie Dr. German wyraził się wówczas z uznaniem o dobrym stanie zaopatrzenia legionu wschodniego.-

Dowód : Świadek Dr. Ludomił German w Krakowie, Dr. Aleksander Hr. Skarbek w Lozannie hotel Ste. Luce, przesłuchanie stron i interwenientów Tadeusza Cieńskiego we Lwowie ul. Nabielaka L. 37 i Dra. Stanisława Kasznicy Profesora Akademji rolniczej w Dublanach pode Lwowem.-

Z końcem września 1914 sprawy t.zw. legionu wschodniego przybrały znany obrót a Tadeusz Cieński, Dr. Stanisław Kasznica, Dr. Aleksander Hr. Skarbek i kilku innych członków wystąpi z N. K. N.-

Dnia 22 listopada 1914 na posiedzeniu odbytem we Wiedniu zniósł N.K.N. dotychczasowy podział na Sekcyę wschodnią i zachodnią. W uchwale tej nie brali udziału ani interwenienci, an ci deponenci, z których wkładek składa się suma pozwem objęta. Uchwałą tą dokonaną została reorganizacya wewnętrzna N.K.N. który jednak ani wówczas, ani do dnia pozwu nie nabył osobowości prawnej.-

Dowód : jak wyżej.-

W ciągu roku 1916 zawiadomił zastępca Dyrektora Banku Krajowego we Lwowie /Zakładu głównego/ p. Józef Padewski interwenientów p. Tadeusza Cieńskiego i Dra. Stanisława Kasznicę że Dr. Aleksander Hr. Skarbek zlecił temuż Bankowi przekazanie

...tej spornej kwoty Galicyjskiemu Ziemskiemu Bankowi kredytowemu we Lwowie. P. Padewski oświadczył przytem, iż zlecenie Hr. Skarbka będzie mógł wykonać jedynie za wyraźną zgodą Tadeusza Cieńskiego i Dra. Stanisława Kasznicy, gdyż wedle informacyi Banku Krajowego rachunkiem "Sekcya wschodnia N.K.N." mogą dysponować jedynie obydwaj interwenienci łącznie z Dr. Aleksandrem Hr. Skarbkiem.-

Interwenienci odmówili wówczas swej zgody na przeniesienie tych funduszów z Banku Krajowego do Galicyjskiego Ziemskiego Banku Kredytowego we Lwowie.-

2/ Dowód : Akty Banku Krajowego a w szczególności znajdująca się w tych aktach notatka interwenienta p. Tadeusza Cieńskiego, świadek p. Józef Padewski Zastępca Dyrektora Banku Krajowego we Lwowie i przesłuchanie stron tu zież obydwu interwenientów.-

W jakiś czas później zawiadomił p. Padewski interwenientów że obecnie znowu N.K.N. domaga się od Banku Krajowego wydania tych funduszów.-

Interwenienci jednak sprzeciwili się temu wydaniu i obecnie też temu wydanku się przeciwiają a to tak z powodu podniesionych na wstępie braków formalnych, jakoteż i z tego przedewszystkiem powodu że nie mogą się zgodzić, aby fundusze te były użyte na inne cele, aniżeli na te, na jakie pierwotnie przez ofiarodawców przeznaczone zostały.- Przeznaczone one zostały, jak powyżpowiedziano, na cele zaopatrzenia legionu wschodniego.- Gdy jednak obecnie N.K.N. przestał łożyć na zaopatrzenie legionów polskich, gdyż legiony polskie przeszły na etat wojskowy państwa Niemieckiego, przeto też to jest głównym powodem odmowy ze strony interwenientów zezwolenia na wydanie tych funduszów N.K.Nowi, ażeby użycie tej kwoty nie rozminęło się z jej pierwotnem przeznaczeniem.-

Według zdania interwenientów fundusze te powinny-by być użyte na cele zaopatrzenia inwalidów - legionistów, lub też

wdów i sierót po legionistach, a interwenci nie sprzeciwiliby się zezwoleniu na wydanie spornych funduszów na te właśnie cele, - gdyby im zagwarantowano że na te właśnie cele fundusze te użyte zostaną.-

Ponadto interwenienci są tego zdania, że tylko Koło Sejmowe które im dało mandat do zbierania i dysponowania tymi funduszami mogłoby im zlecić wydanie tych funduszów, a do tego zlecenia oni niezwłocznie się zastosują.-

Wreszcie oświadczają interwenienci, że przyłączają się do wszelkich zarzutów i wywodów pozwanej Filii Banku Krajowego podniesionych przez nią tak na pierwszej audyencyi jak i w odpowiedzi na pozew.-

Interwenienci stawiają wniosek

na oddalenie powoda z żądaniem skargi z dnia 16 stycznia 917 Cg.II 6/17 i zasądzenie go na zapłacenie interwenientom kosztów sporu do dni 14 pod rygorem egzekucyi.-

Pełnomocnictwa interwenientów pod 1./ 2./ załącza się.-

Dr Stanisław Dobiecki

ADWOKAT
DR STANISŁAW DOBIECKI
WE LWOWIE

Doręcz. 8/3 917 [illegible]

29

W każdem podaniu należy powołać następującą liczbę czynności.

Liczba czynności Cg II 6/17

dor. 8/III 1917.

W sprawie

Dr. Ł. Jaworski

a

Filia Banku

Krajow. w Krakowie

o wydanie kwot z rachunku bieżącego etc.

nie stawać

Dać spoczywać – Marek

telefonował 12/4 1917

zgodzeni na to

[illegible]

Audyencyę do ustnej rozprawy

— do przesłuchania — do

wyznacza się na dzień 12. Kwietnia 1917 w południe

godz. 12, do tego sądu, biuro Nr. 127.

Od wyznaczenia audyencyi niema osobnego środka prawnego.

C. k. sąd krajowy karny

w Krakowie

Oddział II, dnia 8/3 1917

Eugeniusz Jelonek
Należyte wygotowanie potwierdza
kierownik kancelaryi

[illegible]

30

BANK KRAJOWY
Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Adres dla telegramów: Bank krajowy, Lwów.

L. .... We Lwowie, dnia .... 19..

Nr. Telefonu 63.

29

BANK KRAJOWY
Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Adres na telegramy:
Bank krajowy, Lwów.
Nr. Telefonu 55.

L. 10990 *We Lwowie, dnia* 16 marca 1917

Wielmożny Pan

Dr. Klemens B ą k o w s k i adwokat

K r a k ó w

W wiadomej sprawie N.K.N. względnie JWPana Dr. Jaworskiego
1/ przeciw naszej Filii przesełamy WPanu Mecenasowi w załączaniu pod 1/ wezwanie do rozprawy na dzień 12 kwietnia b.r. o godzinie 12 w połu-
2/3/ dnie dalej pod 2/ skargę, a pod 3/ odpis naszej odpowiedzi na skargę
4/ i pod 4/ pismo interwenientów Pp. Cieńskiego i Kasznicy i prosimy, by WPan Mecenas na tej rozprawie stanął i zastąpił naszą Filię wedle następującej instrukcyi:

1/ Zgłoszony przy pierwszej audyencyi zarzut niewłasciwości sądu prosimy po myśli naszego pisma do Filii z dnia 6/2 b.r. L. 6115 bezwarunkowo cofnąć,

2/ jeżeli zastępca interwenientów nie stanie na rozprawie a więc jeżeli interwenienci nie będą zastąpieni, to prosimy przedstawić stan rzeczy wedle odpowiedzi na skargę,

3/ w każdym razie a więc czy interwenci [ien] będą zastąpieni na rozprawie czy nie, prosimy wyjaśnić zastępcy JWPana Jaworskiego, by skargę ograniczył tylko do kwoty 105955 K. 50 h. a cofnął co do kwot 809 Koron, 1527 K. 40 h. i 200 K., gdyż u nas jest tylko jeden rachunek

N.K.N. Sekcyi wschodniej i na tym rachunku leży tylko kwota 100346 K, z odsetkami od dnia wpływu,Kwota ta wynosiła per saldo w dniu 30/6 1916 sumę 105955 K.- objętą w skardze - zaś w dniu 31/12 1916 saldo wynosiło 108074 K. z odsetkami od dnia 1/1 1917. Strona powodowa winna więc ograniczyć żądanie skargi tylko do kwoty 100346 K z odsetkami od dnia wpływu albo też do podwyższonej kwoty 108074 K. z odsetkami od dnia 1/1 1917, gdyż saldo rachunku wynosiło właśnie tę ostatnią kwotę przed wniesieniem skargi.-

Gdyby strona powodowa nie cofnęła skargi co do sum 809 K. 200 K i 1527 K. 40 h. to prosimy te sumy zaprzeczyć i wdać się w ogóle w całe meritum sporu, gdyż na żaden wypadek nie możemy dopuscić byśmy byli zasądzeni na wypłacenie tych trzech ostatnich sum, których nie mamy,

4/ Tak samo w każdym razie, czy interwenienci staną lub nie, prosimy przedłożyć spis kosztów i żądać przyznania.-

Spis kosztów prosimy w każdym razie na tej rozprawie złożyć a ułożyć go według swego uznania i stanu aktów. Sądzimy,że za ułożenie odpowiedzi na skargę należy około 200 Koron policzyć.

5/ jeżeli interwenienci staną na rozprawie, to w każdym razie prosimy zarzut niewłaściwości Sądu cofnąć i postąpić w myśl instrukcyi tu wyżej w ustępie pod 3/ i 4/ wyszczególnionej a zresztą zachować się biernie co do samej sprawy. Skoro bowiem interwenienci obejmują spór i sami występują, wolno stronie głównej zwłaszcza po wniesieniu odpowiedzi na skargę zachować się biernie i ciężar procesu pozostawić interwenientom i takiem też jest nasze stanowisko, bo w całym tym sporze zależy nam tylko na tem, byśmy nie byli zmuszeni brakiem obrony płacić ten sam rachunek dwa razy względnie wobec jednej ze stron narazić się na skargę odszkodowawczą.-

Po rozprawie prosimy o relacyę o jej wyniku i piszemy się

Z poważaniem

BANK KRAJOWY KRÓLESTWA GALICYI
I LODOMERYI Z WIELKIEM KSIĘSTWEM KRAKOWSKIEM

Michalski

Jorkasch

33

Mogiła
Krakusa

(Stan prawny)

C. K. NAMIESTNICTWO
Centrala krajowa dla gospodarczej odbudowy Galicyi.

Sekcya III

Kroś

Ogólne.

3

Liczby poprzednie:

Liczby następne:

Liczby porządkowe: 1. ~~2.~~ 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50.

Liczba pierwotna: 3836 Rok: 1917

Znak: 16B. Tom:

Ska ślusarska Świątniki
o węgiel

431 1/01

Liczba pierwotna: Rok:
Znak: Tom:

O d p i s .

L.1117/80. Protokół spisany w c.k.sądzie powiatowym w Podgórzu dnia 24/II. 1880. w sprawie gminy m.Podgórza o prawo własności hipotecznej do parc. grunt.No.479. w Podgórzu /Kopca Krakusa / W stanowczem załatwieniu zgłoszenia się gminy m. Podgórza de ps.29/V.1877.L.2862 o ile takowe dotyczy sprostowania wpisu hi= potecznego prawa własności parceli gr.479 / Kopca Krakusa /w Podgórzu,tudzież w załatwieniu rozprawy ugodowej z powodu tego zgłoszenia się przeprowadzonej ck.Sąd powiatowy w myśl porozu= mienia się stron intersowanych na podstawie przepisu §§ 15 i 17. ust. z 25/VII. 1876 L.96 Dz.u.pp. poleca się Wydziałowi hipo= tecznemu, ażeby na zasadzie oświadczenia protokolarnego ck. Prokuratorji Skarbu we Lwowie i Gminy m. Podgórza z dnia 24/II. 1880. L.1117, tudzież odezw ck. dyrekcji inżynierji w Krakowie z 27/II. 1879 L.557 i z 2/VII. 1879. L.2094 w stanie czynnym i biernym ciała hipotecznego pod nazwą " Ck.Fortyfikacje " w wykazie hipotecznym N.26.ks.gł. gm.kat.Podgórze zanotował ewen= tualne prawo własności gminy m. Podgórza do parc. grunt.L.479. / Kopiec Krakusa / na wypadek uprzątnienia i zaniechania szań= ca No.33. przez wojskowość z tym dodatkiem, że w tym wypadku parcela rzeczona oddaną zostanie gminie m.Podgórza bez żadnego z jej strony wynagrodzenia z zastrzeżeniem jednak podczas ist= nienia fortyfikacji na tej parceli gruntowej wszelkich praw do takowej dla Skarbu wojskowego, który obowiązuje się kopiec Kra= kusa jako narodowy Pomnik zawsze uwzględniać i takowy bez wszel= kiego przyczynienia się Gminy m.Podgórza podczasłużywania tako= wego na cele wojskowe w dobrym i porządnym utrzymywać stanie.- Zarazem poleca się Wydziałowi hipotecznemu, ażeby adnotację zgłoszenia się Gminy m. Podgórza de ps.29/V.1877.L.2862. o ile takowa na karcie stanu posiadania wykazu hip. Nr. 26. ks.gł. gm.kat. Podgórze pod poz. 2. uwidocznioną została odnośnie do

parceli gr. Nr.479. wykreśliła.- O tem zawiadamia
się Ck. Prokuratorję Skarbową imieniem Wysokiego
Skarbu wojskowego tudzież Gminę miasta Podgórza.
Podgórze dnia 31 marca 1880. Ck.Sędzia powiatowy
Nowaczyński wr.

parceli gr. Nr.152, wykreśliła.- O tem zawiadamia
się Gł. Prokuratorję Skarbową [illegible]
Skarbu wojskowego [illegible]
Podgórze dnia 31 marca 1930. [illegible]
[illegible] wr.

Odpis.

Wyciąg z Ks. hipot.

L.w.h. 179.
dawny whl. 558.949.
prot. doch. 192.

Gm. kat. Kraków XXII.Podgórze. Sąd pow. Ck.Sąd pow. Podgórze w Krakowie.

A 1.

lp.	l.k.	oznaczenie parceli
1.	940.	"Kopiec Krakusa "
	1660/2	droga do"Kopca Krakusa "

A 2.
wpis

nic

B.
wpis

lp.	
1.	Na podstawie dochodzeń przeprowadzonych w myśl ustawy z 11/12.906.L.246.dzup.protokołu z 18/2.1914.G.A.Podgórze 192.oświadczenia z 20/5.1905 N.4899/05 i duplikatu orzeczenia ck.Komisji exproprjacyjnej dla fortyfikacji polowych Krakowa z 5/6.1888.L.1042.intabukuje się prawo własności dla ck.Skarbu Państwa w ewidencji i administracji ck.Dyrekcji Inżynierji wojsk w Krakowie. Zb.dok.T.30 str.181 i Lh.1384/10-785/6.

verte

C.

L.p. 1. Na podstawie dochodzeń przeprowadzonych w myśl ustawy z 11/12.906. L.246. Dzup.przenosi się następujący wpis: K. h.

L.1117 pod 24/1880

Na podstawie oświadczenia protokolarnego ck.Prokuratury Skarbu we Lwowie i Gminy m. Podgórza z 24/2.1880 L.1117. i odezw ck. Dyrekcji Inżynierji w Krakowie z dn.27/2.1879. i 2/7. 879. L.2094. - notuje się ewentualne prawo własności Gminy m. Podgórza do parceli gruntowej l.479 l.k.960 i 1660/2. " Kopiec Krakusa " na wypadek uprzątnienia i zaniechania szańca Nr. 33. przez wojskowość z tem, że w tym wypadku parcele powyższe oddane zostaną Gminie m. Podgórza, bez żadnego z jej strony wynagrodzenia z zastrzeżeniem jednak, podczas istnienia fortyfikacji na tych parcelach wszelkich praw do nich dla wojskowości, która obowiązuje się Kopiec Krakusa jako Narodowy Pomnik zawsze uwzględniać i takowy bez wszelkiego przyczynienia się Gminy m. Podgórza podczas używania takowego na cele wojskowe w dobrym i porządnym utrzymywać stanie.-

2.

Dnia 12/5 1927 uwidacznia [illegible] Gminy M. Krakowa o przejściu praw Gminy Podgórze na Gminę M. Krakowa

[illegible signature]

Opinia D'Aronsohna

Odpis.

Swietny Magistracie ! W sprawie rewidynkacji "Kopca Krakusa " donoszę, że prawo własności ciała hipotecznego Lwh.179.ks.gr. gm.kat. Kraków XXII. Podgórze objętego, składającego się z parcel l.kat. 940." Kopiec Krakusa "i l. kat.1660/2 droga, do " Kopca Krakusa " jest na podstawie dochodzeń przeprowadzonych w myśl ustawy z 11 grudnia 1906 Nr.246. Dz.u.p.protokołu z 18 lutego 1914. G.A. Podgórze 192, oświadczenia z 20 maja 1905 Nr. 4899/5 i duplikatu orzeczenia c.k.Komisji Expropriacyjnej dla fortyfikacji polowych w Krakowie z 5 czerwca 1888. L.1042. zaintabulowanem dla c.k. Skarbu Państwa w ewidencji i administracji c.i k. Dyrekcji Inżynierji Wojskowej w Krakowie.-

Na karcie C. tego ciała hipotecznego pod poz.1.uskutecznionym jest następujący wpis :

Na podstawie dochodzeń przeprowadzonych w myśl ustawy z 11. grudnia 1906 L.246.Dz.u.p. przenosi się następujący wpis :

Na podstawie oświadczenia z 24 lutego 1880 L.1117. i odezwy z 27 lutego 1879 L.557 i z 2 lipca 1879 L.2094. notuje się ewentualne prawo własności gminy miasta Podgórza dla parceli l.kat. 940 i l.kat.1660/2 " Kopiec Krakusa " na wypadek uprzątnienia i zaniechania szańca Nr. 33. przez Wosjkowość z tem, że w tym wypadku parcele powyższe oddane zostaną gminie miasta Podgórza bez żadnego z jej strony wynagrodzenia, ze zastrzeżeniem jednak podczas istnienia fortyfikacji na tych parcelach wszelkich praw do nich dla wojskowości,która obowiązuje się " Kopiec Krakusa " jako Narodowy Pomnik zawsze uwzględniać i takowy bez wszelkiego przyczynienia się Gminy miasta Podgórzą podczas używania takowego na cele wojskowe w dobrym i porządnym utrzymać stanie.-

Według tegoż wpisu prawo własności Skarbu Państwa do "Kopca

Krakusa " jest ograniczonem. Ograniczenie to nie zmieniło się przez to, że ograniczenie za=intabulowanem jest w stanie biernym tegoż ciała hipotecznego, nie zaś na karcie własności B.-

38

ADWOKAT
Dr. KLEMENS BĄKOWSKI
Syndyk stoł. król. Miasta Krakowa
KRAKÓW, ul. Św. Jana 12,

Exp 14/5 - 1927

H I P O T E C Z N E .

Do

Świetnego Sądu Powiatowego

w

P o d g ó r z u

Gmina stoł. król.miasta Krakowa na ręce Prezydjum Miasta

za uwiadomieniem

Skarbu Państwa - do rąk Generalne Prokuratorji

Oddziału w Krakowie.-

o zanotowanie na karcie C/ wykazu hip. L.179.ks.gr.Dzielnicy XXII. Podgórze w Krakowie przejścia ewentualnego prawa własności z Gminy Podgórza na rzecz Gminy stoł. król.miasta Krakowa.-

pojedynczo
2 napisy.

S w i e t n y   S ą d z i e !

Według ks.gr.gm.kat. Kraków XXII. Podgórze, jest na karcie C. ciała hipotecznego oznaczonego Lwh.179.obejmującego Mogiłę Krakusa zanotowane wentualne prawo własności Gminy m.Podgórza do parceli gruntowej l.479. lk. 960 i 1660/2. "Kopiec Krakusa" na wypadek uprzątnięcia i zaniechania szańca Nr.33. przez wojskowość, z tem, że w tym wypadku parcele powyższe oddane zostaną Gminie m. Podgórza, bez żadnego z jej strony wynagrodzenia.-

Według ustawy krajowej z 22 sierpnia 1914 r. Nr.15. dz.u.K. z r.1915. zostało miasto Podgórze połączone z stoł. król. miastem Krakowem a w Art.IV. postanowiono, że Gmina stoł. król.miasta Krakowa przejmuje prawa i obowiązki miasta Podgórze - skutkiem czego prawo odebrania pamiątki narodowej Mogiły Krakusa zanotowane w formie wyżej przytoczonej na rzecz Gminy miasta Podgórza - przeszło na rzecz Gminy stoł. król.miasta Krakowa.-

Gmina stoł. król.miasta Krakowa upraszą zatem

S w i e t n y   S ą d

raczy polecić swemu Urzędowi ksiąg gruntowych, aby na zasadzie Art.I. i IV. ustawy Krajowej z 22-go sierpnia 1914 r. Nr.15. D.u.K.ex 1915. - zanotował na karcie C. wykazu hip. L.179 ks.gr.gm.kat. Podgórze

Kraków Dzielnica XXII., iż prawo Gminy miasta Podgórza adnotowane w poz. 1. karty C. tegoż wykazu co do własności i oddania sobie bez wynagrodzenia / w wypadku zaniechania szańca Nr.33. przez wojskowość - przeszło na rzecz Gminy stoł. król.miasta Krakowa.-

Ciąg dalszy Karty C.

Lp. 2. ad 1.	L. 892 pod 14 maja 1927. Na zasadzie art. I. IV ust. kraj. z 22. sierpnia 1914 Nr 15. Dz. ust. kr. ex 1915 notuje się, iż prawo Gminy miasta Podgórza zaintabulowane tu w poz. 1 odnośnie co do własności i odda- nia sobie bez wynagrodzenia w wypadku zaniechania szańca Nr. 33 przez wojskowość parcel. lk. 940 i 1660/2 w skład tej posiadłości wchodzących – przeszło na rzecz Gminy st. kr. M. Krakowa

Kraków 14. X. 1933

DR. KLEMENS DĄKOWSKI
ADWOKAT
KRAKÓW - ul. Św. Jana l. 12. II. piętro

Sprawa

rejonu fortecznego.

ad Kopiec Krakusa

Wysokie Prezydyum
c. k. Namiestn.
Krakowie.

Dowiadując się z gazet, że dnia 20 bm. ma rozpocząć działalność „Komisya" dla operacyi gruntami okalającymi Kraków w celu komasacyi dla celów fortecznych w myśl Ces. Rozp. z 1/5-1916 № 147. Dz. p. p. zwracam uwagę, że owe operacye agrarne grożą interesom miasta, okolicy i właścicieli gruntów ~~otaczające ich terenom~~ i że należałoby wspólnie z Radą Powiatową poczynić kroki w celu wstrzymania tej działalności, albowiem

1/ Otoczenie fortecy w Krakowie na czas wojny jest obecnie bezcelowe, bo dla braku prowiantu forteca nie wytrzyma ani paru dni oblężenia

2/ obecnie nie wiadomo, czy po wojnie Kraków będzie jaką fortecą, i do kogo należeć będzie

3/ niektórzy właściciele gruntów
jest na wygnaniu, w niewoli, lub
nie żyje – zatem wszelkie operacje
będą przeprowadzone z kuratora-
mi, bez woli, wiedzy i informacji
właściciela, co będzie ogromną szkodą
ich krzywdą.

4/ Przeprowadzenie tego rodzaju ope-
racji dotykających najważniej-
szych interesów ludności przy-
wiązanej do ziemi, a ewentu-
alnie pozbawiającej ją jej własności
względnie ogólnie niezadowolenie,
a mogłyby być złagodzone, gdyby
były przeprowadzone w czasie po-
kojowym, przy obecności wszystkich
interesowanych, a nie obecnie
dorywczo podczas stosunków
wojennych, gdy często (wykazów jest niedokładnych a) wezwane
strony dla braku koni wprost
nie będą mogły stanąć na wezwa-
nie, gdy zachodzą trudności w
znalezieniu ~~dokł~~ przy[?] prawnie
obeznajmionego itd.

Tu muszę dodać, że wprawdzie
władze wojskowe uważając się
za jedynie kompetentne do decy-
zji w sprawach wojskowych –
jednak są pewne zdolności Rul-

kunalne, ubowe stają się w nas
uwagę ogółu i powołują także
tamże zabierać głos o sprawach
fachowych, itd., jak każdy
wykształcony człowiek może
wyrazić o zasadach produkcyi
prądu elektr. ~~prowadzenia~~ o
projektowaniu linij kolejowych
itd. tak samo każdy wie,
że [nowe] ~~forty~~ fortyfikacye Metzu, Ver-
dunu, Belfortu, sięgają
na 20 do 40 kilometrów
zewnątrz miasta, trzeba
więc fortów na parę kilo-
metrów od Krakowa, a fort
zabytkowi dawnych czasów,
trzymać militarnych, przy
których obstaje się dla utrzy-
mania prestige raz powzię-
tej woli ~~a skutkiem tego~~
~~obce się wyprowadzić ludzi~~
~~bez wynagrodzenia~~.

Ponowni rozporządzenie z 2/5
1917. narusza ustawę zasadni-
czą dozwalającą ekspropriacyi
tylko za wynagrodzeniem, a
nie za dowolną rekompensatą
w dowolnym gruncie —

przeto byłoby może wskazanem
pokazać się z Kołem Polskiem, i
ale ~~pr~~ przy zapowiedzeniem w programie
prac zwołanie natychmiast parla-
mentu zatwierdzenia rozporządzeń
wydanych na zasadzie § 14.
— wyjątkiem z zatwierdzenia po-
wyższe rozporządzenie, gdyż
~~będzie to~~ szczególnej tej kwestyi
wymaga rozwagi i decyzyi
parlamentu a na to będzie dość
czasu po wojnie, bo tworzenie
teraz fortec przy braku żywności
dla załogi obecnie jest nie
aktualne, gdyż fortecom brak było
poświęcenia.

5

44

O d p i s .

Kraków, dnia 8 listopada 1923 r. Do Magistratu miasta Krakowa W załatwieniu pisma Prezydjum miasta z dnia 1 września 1922. L. 2226/1922/I. a. w sprawie oddania gminie kopca Krakusa oznajmia Prokuratorja Generalna imieniem Skarbu Państwa, że żądania Gminy uwzględnić nie może.- Wedle treści wpisu w poz. 1. karty C. realności Lwh. 179. ks.gr. gm.kat. Kraków Dz.XXII. Podgórze, parcela lk. dawna 479, swego czasu przez gminę Podgórze Skarbowi Państwa / wojskowemu / odstąpiona, ma być oddana Gminie na wypadek uprzątnięcia i zaniechania szańca Nr. 33. przez wojskowość.- Ponieważ do tej pory fortyfikacje rzeczone / szaniec / istnieją i władze wojskowe dotychczas nie powzięły jeszcze żadnej decyzji co do zaniechania fortyfikacji, ani szańca nie usunęły, przeto żądanie gminy przedstawia się jako przedwczesne.- Jest ono nadto i niemożliwe z tego względu, ponieważ zabudowania forteczne rozciągają się także na parcelę, które nie podlegają zwrotowi, zatem przed faktycznem zniesieniem zabudowań fortecznych podział realności i zwrot odnośnej parceli / dawnych lk. 478, 479 i 480 / jest fizycznie nie do przeprowadzenia.- Referent sprawy : Podpis nieczytelny mp. Prezes Oddziału : Podpis nieczytelny mp. Magistrat st.kr.M. Krakowa. pod.7.listopada 1923. I.a. L.5742.

O d p i s .

Dow.Okr.Korp.Nr.V.w Krakowie. L.2240/Inż. Kopiec Krakusa - sprawa objęcia przez Gminę m. Krakowa.- Do Magistratu miasta Krakowa. Kraków,dnia 6 czerwca 1925 r. Na tamt.½ 743/1925/I. z dnia 20/IV.br. Zawiadamiam, że fort Kopiec Krakusa / Nr.33./ nie został przez wojsko zaniechany. Fort ten jako ważny punkt obserwacyjny ma nadal dla celów wojskowych pierwszorzędne znaczenie,wobec tego oddanie jego gminie miasta Krakowa jest nadal nieaktualne. Zastępca Dowódcy O.K.Nr.V. Dziewanowski. Dziewanowski Generał Brygadym.-

46

Exp 4/5 1931

Wydziałowi I

Przypominamy z urzędu, że przed tygodniem doniesiono w dziennikach, że domek pod Kopcem Krakusa spłonął. Domek ten zajmowało nie wojsko, lecz jak się zdaje lokator wojska.

Kopiec Krakusa, najdawniejsza pamiątka pozostaje w zarządzie Gmin. Stanowi ciało hip. L. 179 w Podgórzu (parcela 940 Kopiec i 1660/2 droga do Kopca) Na karcie B. zaintabulowano prawo własności Gminy Podgórza względnie M. Krakowa z tem, że parcele te oddane będą Gminie bez wynagrodzenia po zniesieniu szańca N. 33.

Należy więc starać się o zniesienie tego szańca jako w obecnych czasach przy dalekonośnej artylleryi bezużytecznego, a do ob-

./.

serwacji w dal za [illegible]
bodaj z balonu na uwięzi
lub samolotami spełnia
się obserwacje.

W razie pertraktacji z wojskiem o jakiekolwiek grunta w Krakowie postawić warunek dodatkowy oddania Kopca Krakusa Miastu jako warunek sine qua non.

Jednakże upór starego zopfu wojskowego — przeszkadza tym uporządkowaniu estetycznemu okolicy Kopca.

Należy zbadać, czy wojsko lub kto inny nie odbuduje z ruin spalonego budynku?

Kraków 2/5 1931

W. [illegible]

48

Reichs-Gesetz-Blatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

Jahrgang 1860.

II. Stück.

Ausgegeben und versendet am 17. Jänner 1860.

10.

Erlaß der Ministerien des Innern und der Justiz und des Armee-Ober-Commando vom 21. December 1859,

giltig für alle Kronländer,

betreffend die Directiven über den Rayon befestigter Plätze.

In Folge Allerhöchster Entschließung Sr. k. k. Apostolischen Majestät vom 29. August 1859 werden die unten folgenden, mit Allerhöchster Entschließung vom 21. Mai 1856 genehmigten Directiven über den Rayon befestigter Plätze zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Erzherzog **Wilhelm** m. p. F. M. L.

Graf **Nádasdy** m. p. Graf **Gołuchowski** m. p.

Directiven

über den Rayon befestigter Plätze.

§. I.

Bauverbot in Bezug auf das Außenfeld.

Der Terrain vor einem befestigten Platze, Festung, Forts, Citadelle, Küstenbatterien muß bis an die Grenze des wirksamen Kanonenschusses von allen Baulichkeiten frei gehalten werden, welche die Wirkung der Festungsgeschütze beeinträchtigen könnten.

Dieser Terrain ist im Allgemeinen mit Bauverbot zu belegen und wird Bauverbots-Rayon oder Rayon des Platzes, Festungsrayon, Rayon der Befestigung genannt.

Bei Plätzen, welche einem belagerungsmäßigen Angriffe ausgesetzt sind, ist der für den Vertheidiger wichtigste Theil des Rayons der dem Platze unmittelbar vorliegende „Angriffsterrain".

Innerhalb desselben darf keinerlei Art Bauwerk gestattet werden — „dieser bildet den engeren Rayon". In jenem Theile des allgemeinen Rayons, welcher über den Angriffsterrain hinausliegt, können Bauten unter gewissen Bedingungen zugestanden werden — „dieser bildet den weiteren Rayon des Platzes."

Bei Befestigungen, zu deren Bezwingung eine reguläre Belagerung nicht erforderlich ist, kann der Rayon im Allgemeinen auf den engeren Rayon, das ist: auf den Angriffsterrain beschränkt werden.

§. II.

Ausdehnung des engeren und weiteren Rayons.

Die Ausdehnung des Rayons im Allgemeinen und seiner beiden Theile — des engeren und weiteren — ist zuvörderst von der Gattung der permanenten Befestigung abhängig.

Die permanenten Befestigungen können zu dem Ende, wie folgt, classificirt werden:

Nr. 1. Feste Plätze und isolirte Forts, welche höchstens durch Außenwerke verstärkt sind.

Nr. 2. Feste Plätze, bei welchen nebst Außenwerken auch noch Vorwerke vorkommen, die jedoch vermöge ihres geringen Abstandes vom Platze eine wirksame Unterstützung durch das Feuer der Festungsgeschütze — der Geschütze des Hauptwalles oder der Außenwerke erhalten.

Nr. 3. Feste Plätze der 1. und 2. Art, denen außerdem noch weit hinausgerückte, der wirksamen Unterstützung der Festungsgeschütze völlig entzogen — „detachirte Vorwerke" — vorliegen, und zwar:

a) auf Puncten von besonderer taktisch-strategischer Wichtigkeit;

b) als „Lagerwerke" zum Schutze eines Lagerraumes außerhalb der Festung.

Nr. 4. Lagerplätze, wie Nr. 3, nur daß die Umfassung, das Noyeau des Lagers bildend gegen keinen förmlichen Angriff haltbar ist.

Nr. 5. Sperrplätze.

Nr. 6. Citadellen.

Nr. 7. Küstenforts.

Nr. 8. Küstenbatterien.

§. III.

Gränze des Rayons im Allgemeinen und des engeren Rayons insbesondere.

ad Nr. 1. Bei festen Plätzen und isolirten Forts reicht der allgemeine weitere Rayon bis auf **600°**, der engere bis auf **300°** von den ausspringenden Winkeln des Glaciskammes an gerechnet.

ad Nr. 2. Feste Plätze, bei welchen nebst den Außenwerken auch noch Vorwerke vorkommen, die jedoch vermöge ihres geringen Abstandes eine wirksame Unterstützung durch das Festungsgeschütz erhalten, bekommen zum weiteren Rayon 600°, zum engeren 300°, wobei aber die ausspringenden Winkel des Glaciskammes der Vorwerke, als zur Hauptumfassung gehörig, als maßgebend zu betrachten sind.

ad Nr. 3. Bei festen Plätzen der 1. und 2. Art mit weit hinausgerückten detachirten Vorwerken ist zu unterscheiden:

der Rayon des Platzes,

jener der detachirten Vorwerke.

Der Rayon des Platzes ist abgesondert, wie ad 1 und 2 gesagt wurde, zu behandeln und zu bestimmen.

Detachirte Vorwerke von besonderer Wichtigkeit — Kategorie a) — sind als selbständige Forts wie Nr. 1 zu behandeln.

Die Lagerwerke — Kategorie b) — müssen nicht nur den Terrain vor und zwischen ihnen, sondern auch jenen hinter sich vollständig beherrschen.

Der allgemeine Rayon wird demnach vorne und zu beiden Seiten sich gleichfalls auf 600°, der engere in denselben Richtungen auf 300° ausdehnen müssen.

Von rückwärts ist kein regulärer Angriff möglich; nach dieser Seite fallen daher engerer und weiterer Rayon zusammen; er ist demnach zu 300° anzunehmen.

ad Nr. 4. Der Rayon eines gegen einen förmlichen Angriff nicht haltbaren Platzes (Noyeau) wird auf 300° festgesetzt. Der engere und weitere Rayon fallen nämlich zusammen.

Der Rayon der Lagerwerke wird nach vorne, zu beiden Seiten und nach rückwärts, wie dieses in Nr. 3 festgesetzt wurde, auch hier maßgebend.

ad Nr. 5. Bei Sperrplätzen ist der Rayon wie bei selbständigen Forts Nr. 1 festzustellen.

ad Nr. 6. Bei Citadellen ist zu unterscheiden:

Der Rayon nach dem Außenfelde, der Rayon nach der Stadtseite.

Der erstere ist wie bei selbständigen Forts Nr. 1 zu bestimmen.

Der zweite ist aber nur nach dem Gewehrertrage zu 200° anzunehmen.

ad Nr. 7. Küstenforts sind einem förmlichen Angriffe, oder nur einem gewaltsamen Angriffe (Coup de main) ausgesetzt.

Im ersten Falle ist der Rayon wie bei den selbständigen Forts Nr. 1 festzusetzen.

Im zweiten Falle fallen engerer und weiterer Rayon zusammen. Die Ausdehnung beträgt 300°.

ad Nr. 8. Küstenbatterien sind keinem förmlichen Angriffe ausgesetzt; der Rayon beträgt daher auch hier nur 300°.

Nach der Seeseite muß den Geschützen der Küstenforts und Batterien Nr. 7 und 8, ihre unbehinderte Wirkung nach allen durch die Lage der letzteren bedingten Richtungen bewahrt werden.

§. IV.

Beschränkungen des engeren Rayons.

Eine Beschränkung des engeren Rayons kann durch die eigenthümliche Terrainformation veranlaßt werden.

Terrainstrecken nämlich, welche vermöge ihrer Lage dem geraden Schusse gänzlich entzogen sind, können aus dem engeren Rayon ausgeschieden und dem weiteren Rayon zugewiesen werden.

§. V.

Rayonsbeschränkungen in besonderen Fällen.

a) Bei Sperrplätzen (Nr. 5).

Sperrplätze im Hochgebirge sind häufig nur von wenig Seiten zugängig, nach allen übrigen von oft unersteiglichen Höhen umgeben.

In solcher Lage sind nur die zugänglichen Stellen frei zu erhalten; vorzugsweise ist aber darauf zu sehen, daß den das Defilée bestreichenden Geschützen ihre volle Wirkung in dieser Richtung gesichert bleibe.

b) Bei Citadellen (Nr. 6).

Bei Citadellen, die zur Wahrung der öffentlichen Ruhe und Sicherheit in Städten angelegt werden, und die sofort einem förmlichen Angriffe nicht ausgesetzt sind, kann der Bauverbot darauf beschränkt werden, daß keine die Citadelle dominirenden oder ihr zu nahe kommenden Gebäude zu erbauen gestattet werden.

Da sich hierüber durchaus keine allgemein giltigen Grundsätze feststellen lassen, so wird für jede solche Citadelle ein besonderer Antrag zu stellen sein.

c) Bei Küstenforts (Nr. 7).

Hier tritt zuweilen der ähnliche Fall ein, wie bei Sperrplätzen im Hochgebirge, wo sich dann, wie bei Nr. 5 a) gesagt wurde, zu richten ist.

d) Dieß gilt auch für Küstenbatterien.

§. VI.

Ausmittlung des Rayons.

Die Ausmittlung des Rayons nach den hier vorgezeichneten Directiven geschieht durch die hiezu beauftragte Militärbehörde, die Uebertragung und Markirung desselben auf das Terrain, nach erlangter Genehmigung, jedoch einverständlich mit den politischen Behörden.

§. VII.

Nähere Bestimmung der Bauverbote.

Im engeren Rayon tritt der absolute Bauverbot ein, wonach auch keine Baubewilligung ertheilt werden kann.

Im weiteren Rayon können bedingungsweise Baubewilligungen ertheilt werden.

Ist jedoch der weitere Rayon frei von allen Baulichkeiten zur Zeit der Erbauung des Platzes oder der Befestigungswerke, so dürfen auch im weiteren Rayon keine Baubewilligungen ertheilt werden.

Baubewilligungen können sofort im weiteren Rayon ausnahmsweise nur dann ertheilt werden, wenn daselbst schon zur Zeit der Kundmachung des Rayons für den betreffenden Platz Bauten bestanden; sie sind jedoch auf den Umfang schon bestehender größerer Häusercomplexe — Häusergruppen — zu beschränken.

Die im weiteren Rayon schon vorhandenen Bauwerke können in ihrem dermaligen Bestande erhalten, jedoch darf ohne erlangte specielle Bewilligung keine Aenderung vorgenommen werden.

§. VIII.

Bestimmungen in Bezug auf zu ertheilende Baubewilligungen.

Neubauten können nur gestattet werden:

1. Wenn der Besitzer durch Einlegung des vorgeschriebenen Reverses (nach dem beiliegenden Formulare) sich verpflichtet, nie und niemals irgend welche Entschädigung anzusprechen, falls in Folge von Kriegsereignissen oder wegen militärischen Operationen und der Zwecke der Vertheidigung wegen, die Beschädigung oder gänzliche Demolirung des Bauwerkes erfolgt.

Dieser Revers muß übrigens vor Beginn der Bauführung ausgestellt und bücherlich einverleibt werden.

2. Wenn es sich um Erbauung eines Wohngebäudes, Stallgebäudes, eines Schoppens u. dgl. handelt, wodurch die Bauarea des Häusercomplexes, dem sie zugehören werden, keine oder doch keine nachtheilige Vergrößerung erleidet.

Die etwa zugestandene Vergrößerung der Bauarea eines solchen Gebäudecomplexes muß commissionell mit Zuziehung der competenten Militär- und politischen Behörde festgestellt werden, wobei militärischer Seits nachfolgende Grundsätze festzuhalten sind:

a) In dominirenden Lagen darf keine Vergrößerung gestattet werden, und

b) auf der Seite des Platzes nur dann, wenn der Terrain in dieser Richtung dem geraden Schusse entzogen ist.

In Bezug auf das Materiale, ob aus dauerhaftem (Ziegel, Stein) oder leichtem (Holze u. dgl.), gilt als Norm: daß sich nach dem Materiale zu richten ist, woraus die schon vorhandenen Gebäude bestehen, mit der Erleichterung jedoch, daß zwischen Gebäuden aus festem Materiale auch Gebäude aus leichtem Materiale zu erbauen bewilligt werden können, in soferne jedoch dieses nach den politischen Bauvorschriften gestattet ist.

Was die Höhe der aufzuführenden Bauten betrifft, so darf

a) im offenen und höheren Terrain die Höhe der dem Platze zunächst gelegenen Gebäude die Höhe der Festungswerke in keinem Falle erreichen;

b) in völlig beherrschten oder dem geraden Schusse der Festungsgeschütze entzogenen Lagen kann jede Höhe gegeben werden, wenn nur das Gebäude noch völlig beherrscht oder dem geraden Schusse der Festungsgeschütze entzogen bleibt.

Das Gesagte bezieht sich nicht nur allein auf Gebäude im engeren Sinne des Wortes, als: Wohngebäude, Stallgebäude, Schoppen u. dgl., sondern auch auf jedwedes irgend welchen Namen führendes Bauwerk.

§. IX.

Straßen, Wege, Kanäle und Dämme im Rayon des Platzes.

In Bezug auf Straßen, Wege, Kanäle, Dämme und andere militärisch nachtheilige Erdbewegungen und Terrainveränderungen gilt als Norm, daß nur nach eingeholter Bewilligung der Militärbehörde (nach dem durch sie regulirten und genehmigten Plane) und unter Beaufsichtigung der betreffenden Geniedirection und der competenten politischen Behörde Aenderungen des Bestehenden vorgenommen werden dürfen.

Ebenso sind die Hauptcommunicationen im weiteren Rayon und die Zugänge zu demselben von außen in den von der Militärbehörde Fall für Fall zu bezeichnenden Richtungen und

in der zu bestimmenden Ausdehnung immer frei zu erhalten, und es dürfen solche Defilées weder durch zusammenhängende Reihen oder Gruppen von Gebäuden verbaut werden, noch sind darauf anderweitige, das Debouchiren aus dem Platze erschwerende Anlagen zu gestatten.

§. X.

Competenz zur Ertheilung von Baubewilligungen im Rayon.

Wenn es sich um Baulichkeiten im Rayon handelt so kann die Zustimmung hiezu im Einvernehmen mit den politischen Behörden von der betreffendeu Geniedirection, respective dem betreffenden Festungscommando, nach dem Vorschlage und unter Mithaftung der Geniedirection und Genieinspection unter nachfolgenden Bedingungen ertheilt werden:

A. Daß vor Beginn der Bauführung der vorschriftsmäßige Revers ausgestellt und bücherlich einverleibt werde;

B. daß es sich um keine Vergrößerung der ursprünglichen Bauarea handle;

C. daß das Gebäude aus leichtem Materiale (Holz, Lehm, Diegelwänden) u. dgl. aufgeführt werde.

D. Die Bewilligung kann auch dann gegeben werden, wenn das aufzuführende Gebäude sich in einer dem geraden Schusse der Festungsgeschütze gänzlich entzogenen Lage befindet.

Alle anderen Fälle sind im Wege der General-Geniedirection der höheren Entscheidung vorzulegen.

§. XI.

Bestimmungen für den Umbau bereits bestehender Gebäude.

Wenn es sich um den Umbau im Rayon schon vorhandener Gebäude, wegen Baufälligkeit, stattgehabter gänzlicher oder theilweiser Zerstörung derselben, oder sonst nach dem Wunsche des Eigenthümers handelt, so ist im Allgemeinen der frühere Bestand rücksichtlich der äußeren Form, Größe und Solidität (Materiale) des Baues maßgebend, es können aber auch in dieser Beziehung Abänderungen gestattet werden, in soferne diese in fortificatorischer Rücksicht von der Militär- und nach den sonst bestehenden Bauvorschriften von der politischen Behörde zulässig erkannt werden.

Es mag aber ein solcher Umbau, Zubau, respective Wiederaufbau mit oder ohne Abänderung des ursprünglichen Status quo bewilliget werden, so ist in beiden Fällen (mag das Gebäude mit einem Demolirungsreverse belegt sein oder nicht) von dem Eigenthümer die Bedingung einzugehen, daß, wenn in der Folgezeit durch Kriegs- oder anderweitige Ereignisse, oder durch militärische Operationen, oder überhaupt der Zwecke der Vertheidigung wegen, eine Beschädigung, Zerstörung oder Demolirung des Gebäudes stattfinde, keine Entschädigung angesprochen werden, worüber der vorschriftsmäßige Revers auszustellen und bücherlich einzuverleiben ist.

Bei früher nicht reversirt gewesenen Gebäuden ist jedoch in solchen Fällen der letzte Bestand derselben commissionell zu erheben und der alte und neue Plan des Gebäudes dem Reverse zuzulegen.

Zeigt sich, daß Gebäude ohne vorschriftsmäßige Bewilligung bestehen, so ist von Fall zu Fall zu erkennen, ob und in welcher Art ihr Fortbestand gestattet werden könne.

51

§. XII.

Bauverbot, das Innere eines Platzes betreffend.

Im Innern eines jeden festen Platzes sind jedenfalls:

1. Ein Raum zunächst am Walle (der innersten Enceinte) in Form einer mindestens 5° breiten Wallstraße, und

2. die militärisch nothwendigen Zugänge zur Wallstraße und zum Walle völlig frei zu erhalten.

Auch dürfen an festen Plätzen

3. die Gässen und Plätze in der Regel nicht und nur ausnahmsweise mit Zustimmung der Militärbehörde verengt werden.

4. Auch Ausmündungen von Kanälen, die ihren Zug durch die Wallmauern nehmen, dürfen ohne Zustimmung der Militärbehörde nicht ausgeführt werden.

Wichtige Militär-Etablissements und Magazine sollen nach allen Seiten gegen Privatgebäude isolirt sein; für den zu diesem Ende frei zu erhaltenden Raum tritt daher der Bauverbot, in soferne er aber bereits verbaut sein sollte, nöthig befundenen Falles die Expropriation ein.

Sämmtliche Neu- und Umstaltungsbauten sind übrigens von der Geniedirection zu überwachen, welche sich an die dabei für sie bestehenden Vorschriften zu halten hat.

§. XIII.

Entschädigungsansprüche.

Beschränkungen, welche aus der Bestimmung eines fortificatorischen Rayons und dem ausgesprochenen Bauverbote (d. i. Verbot, irgend etwas zu erbauen) für den Privaten sich ergeben, begründen für den Betheiligten durchaus kein Recht auf eine Entschädigung aus dem Staatsschatze.

Parteien, welche aus anderweitigen durch die ob ausgesprochenen Bestimmungen herbeigeführten Anlässen einen Entschädigungsanspruch erheben zu können glauben, haben denselben bei der politischen Behörde anzubringen, welche solche Fälle im Einvernehmen mit der betreffenden Militärbehörde und der Finanzprocuratur in Verhandlung nehmen wird; ein von diesen etwa gestellt werdender Entschädigungsantrag wird jedoch der Entscheidung der bezüglichen Centralbehörden vorbehalten.

Jenen Parteien, welche sich mit dieser Entscheidung nicht zufrieden stellen, bleibt, in soferne es sich nicht um Entschädigungsansprüche handelt, welche durch Kriegsereignisse verursacht sind (§. 1044 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches), die Betretung des Rechtsweges freigestellt.

Demolirungs-Revers.

Formulare A.

Der Endesgefertigte macht sich und seine Nachfolger im Besitze des von Seite der hohen Militärverwaltung mit diesem Vertrage überlassenen, dem Fortificatorium eigenthümlichen Grundes X (hier oder doch überhaupt im Vertrage ist die genaue Bezeichnung des Grundes, insbesondere auch nach seinem gegenwärtigen Zustande und seiner Beschaffenheit zu geben) gegenüber dieser hohen Verwaltung noch weiters rechtlich verbindlich:

1. In der jeweiligen Benützung dieses Grundes sich an die schon gegenwärtig oder noch in der Folge von Seiten der Militärverwaltung festgesetzte Art und Weise, und an die von derselben für den Fall was immer für einer Bauführung oder Anlage erst vorläufig zu genehmigenden Pläne und Bestimmungen strenge zu halten.

2. Jede für die Zwecke der hohen Militärverwaltung erforderlichen Durchgänge, Grabungen, Baulichkeiten, Anlagen innerhalb dieses Grundstückes ohne allen Vergütungsanspruch zu dulden.

3. Sollten wann immer die Zwecke die Militärverwaltung die Cassirung einer, auch mit Bewilligung gemachten, wie immer Namen habenden Anlage oder die Demolirung eines Baues auf diesem Grunde mit oder ohne die gleichzeitige Rückstellung des Baugrundes an dieselbe fordern, so ist der jeweilige Besitzer verbunden, die anverlangte Cassirung oder Demolirung oder die begehrte Rückstellung des Grundes ungesäumt in der bestimmten Zeit zu bewirken, und zu diesem Ende die darauf befindlichen von ihm oder seinen Vorgängen in diesem Besitze aufgeführten Gebäude oder Anlagen jeder Art sogleich auf seine Kosten abzubrechen oder zu cassiren, den Schutt wegzuräumen, und den Grund, jedoch nur auf dießfällig gestelltes ausdrückliches Verlangen in den ursprünglichen Zustand auf eigene Kosten wieder herzustellen, wie ihn die eben gedachte Beschreibung ausweiset. Auch muß er das sämmtliche Materiale, was stets sein Eigenthnm verbleibt, so wie die sein Eigenthum gleichfalls verbleibenden Bäume, Weinstöcke und die zum Vergnügen oder zur Verschönerung bestimmten Objecte binnen eben der bestimmten Zeit auf seine Kosten wegschaffen.

4. Die Militärverwaltung wird stets die Zeit bestimmen, binnen welcher in der ad 3 gedachten Weise ihr der Grund abgetreten, oder die ohne die Grundabtretung begehrte Demolirung der Aedificate oder Cassirung der Anlagen rc. bewirkt werden muß. In soferne diese Demolirung oder Cassirung u. s. w. nicht von besonderer Dringlichkeit ist, sondern in der gewöhnlichen für solche Arbeiten geeigneten Art und erforderlichen Zeit bewirkt werden kann, ist der Besitzer verbunden, sie in der bestimmten Zeit selbst zu bewirken. Da jedoch nach Umständen für das Fortificatorium die Rückstellung des Grundes, die Demolirung der Aedificate und die Cassirung der Anlagen rc. eine dringende unaufschiebliche Nothwendigkeit werden kann, so verpflichtet sich hiemit der jeweilige Besitzer für einen solchen Fall, die Demolirung der Aedificate und die Cassirung der Anlagen rc. der hohen Militärverwaltung auf jede ihrem Bedarfe entsprechende

Weise zuzugestehen. Auch in diesem Falle ist der Besitzer verpflichtet, der Militärverwaltung die Kosten der Demolirung des Gebäudes oder Werkes, der Cassirung der Anlagen, der Wegschaffung des Schuttes und Materiales und der allfälligen Herstellung des fortificatorischen Grundes in den früheren Zustand, in jenem Betrage zu vergüten, welcher von der k. k. Kriegsbuchhaltung adjustirt werden wird. Diesen buchhalterischen Beköstigungsausweis erkennt der gegenwärtige und künftige Besitzer im Voraus als vollen Beweis wirkend an. In Ansehung des Materiales des demolirten Gebäudes oder Werkes oder der sonstigen Bestandtheile einer solchen demolirten Anlage übernimmt das hohe Aerar keine Haftung oder Vergütungsschuldigkeit, sowie auch zur Zurückstellung in Natur (welche wohl nach Thunlichkeit geschehen soll) dennoch keine Verbindlichkeit eingegangen wird.

5. Ueberhaupt hat der Besitzer des Grundstückes, Gartens oder Hauses in den Fällen, wo diese Realität durch militärische Operationen in einem Kriege mit einer feindlichen fremden Macht oder bei Bezwingung eines Aufstandes oder Aufruhres oder einer Revolution im Inlande gänzlich zerstört oder theilweise beschädigt wird, kein Recht von dem Aerar den Ersatz des ihm zugegangenen Schadens zu begehren.

6. Jeder Besitzer dieses Grundes unterzieht sich dem Ausspruche der hohen Militärverwaltung, sowohl in Betreff der Nothwendigkeit der Demolirung des Baues, der Cassirung der Anlagen, der Rückstellung des Grundes, der Herstellung desselben in seinem früheren Zustand, wie nicht minder in Betreff der Zeit und der einen oder andern Art der Bewirkung dieser Arbeiten ganz unbedingt, so dass die Militärverwaltung durchaus keine Motive hiefür anzugeben verbunden ist, und dem jeweiligen Grundbesitzer der Recurs oder was immer für ein Einschreiten oder Klagerecht durchaus benommen sein soll.

7. Als Organ der Militärverwaltung in den hier gedachten Beziehungen erscheint stets jene Militärbehörde oder jener Militärchef, welcher nach den Bestimmungen des Ingenieur-Reglements vom Jahre 1829 dazu ermächtiget ist.

8. Der Uebernehmer des Grundes berechtigt schließlich die hohe Militärverwaltung, diesen seinen Revers, belegt mit dem auf seine Kosten ausgefertigten und von der Militärverwaltung bestätigten Plane, grundbücherlich auf seine eigenen Kosten einverleiben zu lassen. Wo die grundbücherliche Einverleibung zur Zeit nicht bewerkstelliget werden kann, muß gleichzeitig mit der später nachfolgenden Einverleibung des Eigenthumsrechtes auch dieser Demolirungsrevers auf Kosten des Eigenthümers einverleibt werden.

Demolirungs-Revers.

Formulare B.

Im Grunde dessen der Endesgefertigte für sich und die künftigen Besitzer der Realität Nr. 6 X. (oder des Grundstückes Nr. top.) zu x Grundbuch Tom. — Fol. — die rechtliche Verbindlichkeit zur genauesten Beobachtung nachstehender Bedingungen, unter denen allein ihm (oder ihnen) die hohe Militärgenehmigung zur Ausführung des beabsichtigten Baues (Herstellung, Anlage) ertheilt werden kann, für jetzt und die Folgezeit übernimmt:

1. Die in Rede stehende Baulichkeit (Herstellung, Anlage) nur in jener Art und Weise auszuführen, wie sie von dem k. k. Genie-Hauptamte mit Verordnung ddo. — Nr. — wirklich genehmiget wurde, widrigens die Militärverwaltung berechtiget sein soll, den nicht durchaus vorschriftsmäßig geführten Bau (Herstellung, Anlage) sogleich auf des Gefertigten oder seines Besitznachfolgers Kosten niederreißen zu lassen, ohne daß ihm (oder ihnen) irgend ein Ersatzanspruch oder das Recht eines Recurses, einer gerichtlichen Klage oder eines sonstigen Einschreitens dagegen zustehen soll.

2. Für den Fall, als die Zwecke der hohen Militärverwaltung die Demolirung dieses Baues (oder Cassirung der Anlage) fordern, den Bau (die Anlage) binnen der von der dazu competenten Militärbehörde gesetzten Zeit auf eigene Kosten und ohne allen Anspruch auf eine spätere Vergütung zu demoliren (die Anlage zu cassiren) und den Schutt und alles Bau- oder sonstiges Materiale, dessen Eigenthum dem jeweiligen Besitzer ganz verbleibt, wegzuschaffen, auch im Falle des ausdrücklichen Verlangens der besagten Behörde den Grund selbst in den Zustand, wie er gegenwärtig beschaffen und nachstehend beschrieben ist (hier ist diese Beschreibung genau zu geben) wieder herzustellen.

3. Sollte die Militärverwaltung wegen des Dranges der Umstände, die zur gewöhnlichen Bewirkung dieser Arbeiten erforderliche Zeiten nicht mehr zugestehen können, dann ist der gegenwärtige sowohl, als jeder künftige Besitzer verpflichtet, die Demolirung des Baues (Cassirung der Anlage) der Militärbehörde selbst einzuräumen, und zwar auf jede ihrem Bedarf entsprechende Art.

Auch in diesem Falle ist der Besitzer verpflichtet, der k. k. Militärverwaltung die Kosten der Demolirung des Gebäudes oder Werkes (Cassirung der Anlage) Wegschaffung des Schuttes und Materiales und allfälliger Herstellung des fortificatorischen Grundes in den früheren Zustand in jenem Betrage zu vergüten, welcher von der k. k. Hofkriegsbuchhaltung adjustirt werden wird.

Diesen buchhalterischen Beköstigungsausweis erkennt der gegenwärtige und künftige Besitzer im Voraus als vollen Beweis wirkend an.

In Ansehung des Materiales des demolirten Gebäudes oder Werkes oder der sonstigen Bestandtheile einer solchen demolirten Anlage übernimmt das hohe Aerar keine Haftung oder Vergütungsschuldigkeit, sowie auch zur Zurückstellung in Natur (welche wohl nach Thunlichkeit geschehen soll) dennoch keine Verbindlichkeit eingegangen wird.

4. Ueberhaupt hat der Besitzer des Grundstückes, Gartens oder Hauses in den Fällen, wo diese Realität durch militärische Operationen in einem Kriege mit einer feindlichen fremden Macht oder bei Bezwingung eines Aufstandes oder Aufruhres oder einer Revolution im Inlande gänzlich zerstört oder theilweise beschädigt wird, kein Recht, von dem Aerar den Ersatz des ihm zugegangenen Schadens zu begehren.

5. Dem Ausspruche der Militärverwaltung, sowohl in Betreff der Nothwendigkeit der Demolirung des Baues oder Cassirung der Anlage, als der allfälligen Herstellung des Grundes in seinen früheren Zustand, wie nicht minder in Betreff der Zeit zur Bewirkung dieser Arbeiten und der Art derselben, unterwirft der jedesmalige Besitzer sich der Art, daß die Militärverwaltung durchaus keine Motive hiefür anzugeben verbunden, und dem jeweiligen Besitzer der Recurs oder was immer für ein Einschreiten oder Klagerecht dagegen durchaus benommen sein soll.

6. Als Organ der Militärverwaltung in den hier gedachten Beziehungen erscheint stets jene Militärbehörde oder jener Militärchef, welcher nach den Bestimmungen des Ingenieur-Reglements vom Jahre 1829 dazu ermächtiget ist.

7. Der Bauführer berechtiget schließlich die hohe Militärverwaltung, diesen seinen Revers, belegt mit dem auf seine Kosten ausgefertigten und von der Militärverwaltung bestätigten Plane sogleich bei Ausfertigung der hohen Baubewilligung an ihn auf seine Kosten in die öffentlichen Bücher auf die ihm eigenthümliche, zum Bau (zur Anlage) gewidmete Realität Grundbuch Tom. — Fol. — einverleiben zu lassen.

Wo die grundbücherliche Einverleibung zur Zeit nicht bewerkstelliget werden kann, muß gleichzeitig mit der später nachfolgenden Einverleibung des Eigenthumsrechtes auch dieser Demolirungs-Revers auf Kosten des Eigenthümers einverleibt werden.

11.

Erlaß des Finanzministeriums vom 28. December 1859,

giltig für die Kronländer des allgemeinen Zollgebietes,

über die Errichtung einer Zollstelle zu Böhmisch-Müglitz und über die Aufhebung der Zollstellen zu Ebersdorf und Voitsdorf.

Mit 1. Jänner 1860 tritt zu Böhmisch-Müglitz ein Nebenzollamt II. Classe in Wirksamkeit wogegen gleichzeitig die österreichischen Zollstellen zu Ebersdorf (Nebenzollamt II. Classe) und Voitsdorf (Abzügler mit den Befugnissen eines Nebenzollamtes II. Classe) aufgelassen werden.

Hiemit im Zusammenhange wird königlich-sächsischer Seits ein Nebenzollamt II. Classe in Sächsisch-Müglitz errichtet, und werden die Zollstellen zu Fürstenwalde (Nebenzollamt II. Classe) und zu Fürstenau (Receptur) aufgehoben.

Freiherr von **Bruck** m. p.

12.

Circular-Verordnung des Armee-Ober-Commando, der Ministerien des Innern und der Polizei und der obersten Rechnungs-Controlsbehörde vom 31. December 1859,

giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze,

mit einer Vorschrift über das Benehmen und über die Vergütungsansprüche bei eintretender Behandlung erkrankter Individuen des Mannschaftsstandes der Landarmee, mit Inbegriff der Gensd'armerie und der Militär-Polizeiwache, durch Civilärzte, sowohl in Civilspitälern, als bei Hause, ferner bei anderweitigen Leistungen der Civilärzte in Angelegenheiten des Militärs.

Die nachstehende, vom Armee-Ober-Commando mit dem Ministerium des Innern, der Polizei und der obersten Rechnungs-Controlsbehörde vereinbarte Vorschrift über das Benehmen und die Vergütungsansprüche bei Behandlung erkrankter Mannschaft der Landarmee durch Civilärzte, sowohl in Civilspitälern, als bei Hause, ferner bei sonstigen Leistungen dieser Civilärzte in Angelegenheiten des Militärs, wird hiermit zur genauen Darnachachtung verlautbart.

Erzherzog **Wihelm** m. p. F. M. L.

Graf **Goluchowski** m. p. Freiherr v. **Thierry** m. p. Graf **Wilczek** m. p.

Vorschrift

über das Benehmen und über die Vergütungsansprüche bei eintretender Behandlung erkrankter Individuen des Mannschaftsstandes der Landarmee, mit Inbegriff der Gensd'armerie und der Militär-Polizeiwache, durch Civilärzte, sowohl in Civilspitälern, als bei Hause, ferner bei anderweitigen Leistungen der Civilärzte in Angelegenheiten des Militärs.

Allgemeine Bestimmungen.

§. 1.

Regelmäßige Abgabe der Kranken an die Militärspitäler.

Die gesammte Mannschaft der Armee, vom Feldwebel und den äquiparirenden Chargen abwärts, mit Inbegriff der Gensd'armerie und Militär-Polizeiwache, ist im Falle ihrer Erkran-

kung, sei es in der activen Dienstleistung oder auf Urlaub, im Reserve- oder im Invalidenstande, in der Regel in das nächste Militärspital zur Heilung abzugeben.

Auch die Weiber und Kinder der nach der ersten Art verheirateten Mannschaft haben im Falle der Erkrankung Anspruch auf die Aufnahme im nächsten Militärspitale.

§. 2.

Fälle der ausnahmsweisen Behandlung der Kranken außerhalb der Militärspitäler.

Eine Ausnahme von dieser Regel findet dann Statt, wenn das nächste Militärspital entweder sehr weit vom Erkrankungsorte entfernt ist, oder wenn der gefährliche Zustand des Erkrankten, selbst bei nicht bedeutender Entfernung des nächsten Militärspitales, seine Dahinschaffung nicht zulässig macht.

In solchen Fällen sind die Erkrankten entweder dem im Erkrankungsorte befindlichen oder in der Nähe gelegenen Civilspitale zu übergeben, oder — in Ermanglung eines solchen Spitales — der ärztlichen Behandlung, außer dem Spitale, im Erkrankungsorte selbst zu unterziehen.

Außerdem kann die ärztliche Behandlung außerhalb des Spitales auch dann Platz greifen, wenn auf diese Weise die Heilung voraussichtlich in einer kurzen Zeit und mit geringeren Kosten im Vergleiche zu jenen der Transportirung in das nächste Spital erreicht werden kann.

§. 3.

In welchen Fällen das Aerar hiefür eine Vergütung leistet, wann nicht.

Bei der Aufnahme eines kranken Militärs leistet das Aerar für die ärztliche Dienstleistung für Wartung und diätetische Verpflegung, sowie für die Medicamente eine Vergütung.

Wenn jedoch ein solcher Kranker, über sein oder seiner Angehörigen Ansuchen, außerhalb eines Militärspitales behandelt wird, so leistet das Aerar keine Vergütung.

Wenn erkrankte Urlauber oder Reservisten bei Hause, beziehungsweise in ihrem Aufenthaltsorte verbleiben, so trägt das Aerar die Curkosten nur dann, wenn diese Kranken ganz mittellos sind und sie, ihres gefährlichen Zustandes wegen, in ein außer dem Aufenthaltsorte befindliches Spital nicht überbracht werden können; — die Wartungs- und Verpflegskosten fallen aber den Angehörigen oder den Dienstgebern zur Last.

Endlich wird für die Behandlung der Patental- und Vorbehalts-Invaliden, dann deren, zur bedingnißweisen Aufnahme in ein Militärspital berechtigten Weiber und Kinder, sie mögen bei ihrer Erkrankung zu Hause oder in einem Civilspitale behandelt werden, vom Aerar keine Vergütung geleistet.

Auch wenn derlei Individuen in ein Militärspital gebracht werden, vergütet das Aerar die allfällig vorgekommenen Transportskosten nicht.

§. 4.

Einleitung der Heilpflege durch die Gemeinde-Vorstehung. Formular A.

Die Einleitung zur Heilpflege obliegt der Gemeindevorstehung, welcher die Kranken von ihren unmittelbaren Vorgesetzten (Transene durch die Transportscommandanten) mittelst einer nach dem Formulare A verfaßten Revisionsliste mit dem Bemerken zu übergeben kommen, daß dieselben nach erfolgter Herstellung an den nächsten Truppenkörper, rücksichtlich die nächste Gensd'armerie- oder Polizeiwach-Abtheilung abzuschicken sind.

Die Gemeindevorstehungen haben dem Uebergeber ein Uebernahmsdocument (nach dem Formulare A, jedoch mit den selbstverständlich nöthigen Aenderungen) auszufolgen und unverzüglich die Veranlassung zu treffen, daß die Erkrankten je nach der Sachlage entweder in das nächste

Militär-, beziehungsweise Civilspital abgegeben, oder der Behandlung außerhalb des Spitales unterzogen werden.

§. 5.

Was bei erkrankten Kindern zu beobachten ist.

Wenn erkrankte Kinder der nach der ersten Art verheirateten Mannschaft in einem Alter sind, in welchem sie noch der mütterlichen Pflege bedürfen, so soll die Mutter nicht von ihnen getrennt werden.

§. 6.

Meldung über erkrankte Urlauber und Reserve-Männer.

Von jedem Erkrankungsfalle eines Urlaubers oder eines Reservemannes, derselbe mag in ein Spital abgegeben oder außer demselben behandelt werden, ist längstens binnen 48 Stunden von Seite der Gemeindevorstehung das Ergänzungsbezirks-Commando (behufs weiterer Meldung an den betreffenden Truppenkörper) zu benachrichtigen.

Jede Ueberschreitung des angegebenen Termines legt der Gemeindevorstehung die Pflicht der Rechtfertigung auf.

§. 7.

Welcher Civil-Arzt zur Behandlung in Anspruch zu nehmen ist.

Wird ein Erkrankter der Heilpflege außerhalb eines Spitales unterzogen, so ist vor Allem der etwa im Erkrankungsorte öffentlich angestellte Arzt in Anspruch zu nehmen, und derselbe hat seine ärztliche Hilfe unentgeltlich zu leisten.

In Ermanglung eines öffentlich angestellten Arztes, ist der nächste nicht angestellte Civil-arzt oder Civilwundarzt herbeizurufen.

§. 8.

Aerztliche Anzeige.

Der behandelnde Arzt hat sofort eine Anzeige nach dem Formulare B auszufertigen, welche nach erfolgter Bestätigung von Seite des Gemeindevorstandes von diesem an die politische Bezirksbehörde zu leiten ist, bei welcher diese Anzeige nach Beisetzung der im Formulare angegebenen Klausel zum Belage der betreffenden Rechnung einstweilen aufzubewahren kommt.

Formular B.

Bei Urlaubern und Reservemännern ist diese Anzeige an das Ergänzungsbezirks-Commando zu leiten, welches nach Beisetzung der für dasselbe auf dem Formulare B vorgezeichneten Bestätigung diese Anzeige sogleich wieder der politischen Bezirksbehörde zurückzustellen hat.

Geschieht die ärztliche Anzeige nicht rechtzeitig, oder wird dieselbe ganz unterlassen, so vergütet das Aerar die Heilkosten nicht, sondern es fallen dieselben Demjenigen zur Last, der an der Verspätung oder Unterlassung der Anzeige Schuld trägt.

§. 9.

Bestimmung für den Fall einer eintretenden Besserung bei langwierigen Krankheiten.

Tritt bei voraussichtlicher längerer Dauer der Krankheit eine solche Besserung ein, daß die Abgabe des Kranken in das nächste Militärspital ohne Gefahr zulässig erscheint, so ist eine solche Abgabe sogleich zu veranlassen.

Für die rechtzeitige Ueberbringung solcher Kranken bleibt der behandelnde Arzt, und je nach der Sachlage auch die Gemeindevorstehung verantwortlich.

§. 10.

Fortschaffungsmittel.

Die Ueberführung der Kranken hat nur dann mittelst Vorspann zu geschehen, wenn eine gedungene Fuhr höher zu stehen käme.

§. 11.

Geldvorschüsse für die Transportirung von Kranken;

Vorschüsse, welche von einer Gemeinde oder von einem Civilspitale für Krankentransporte geleistet werden, sind nicht in die Heil- und Verpflegskostenberechnung einzubeziehen, sondern

55

von dem Vorschußleister abgesondert bei dem nächsten Militär- (beziehungsweise Gensd'armerieflügel oder Polizeiwach-) Commando behufs der Rückzahlung in Anforderung zu bringen.

§. 12.

Wann eine gerichtliche Erhebung zu pflegen ist.

Bei gegründetem Verdachte, daß die Erkrankung oder Verletzung eines Mannes durch sträfliches eigenes oder fremdes Verschulden herbeigeführt wurde, oder bei vorliegenden Inzichten einer Selbstverstümmlung ist, ohne deßhalb die Abgabe des Kranken in das nächste Militär- oder Civilspital oder dessen Heilpflege außerhalb eines Spitales zu verzögern, die gerichtliche Erhebung des Thatbestandes unverzüglich einzuleiten und nach deren Ergebniß der Schuldtragende zum Ersatze der Heil-, Verpflegs- und Transportskosten, sowie auch zum Ersatze der hiebei etwa beschädigten Montur, Armatur und Rüstung zu verhalten.

§. 13.

Benehmen für den Fall des Ablebens eines Kranken.

Im Falle des Ablebens eines Kranken, er mag in einem Civilspitale oder außerhalb eines Spitales behandelt worden sein, ist der Todtenschein nebst den Monturs-, Armaturs- und Rüstungsstücken, welche er etwa bei sich hatte (jedoch mit Ausnahme eines Hemdes und einer Gatie, die dem Verstorbenen bei dessen Begräbniß am Leibe zu belassen sind) dem nächsten Truppen-Gensd'armerieflügel oder Militärpolizei-Wachcommando gegen Bestätigung zuzumitteln.

§. 14.

Beerdigungskosten.

Werden Beerdigungskosten angesprochen, so sind solche nur nach der für Ortsarme bestehenden geringsten Ausmaß in Anforderung zu bringen.

Besondere Bestimmungen.

A. Bezüglich der Abgabe erkrankter Mannschaft in die Civilspitäler und ihrer Behandlung daselbst.

§. 15.

Vorgang bei der Uebergabe der Erkrankten an die Civilspitäler.

Die Uebergabe der Erkrankten des activen Mannschaftsstandes hat mittelst einer nach dem Formulare A verfaßten Revisionsliste zu geschehen, von welcher ein von der Civilspitalsverwaltung bestätigtes Pare dem Uebergeber des Kranken einzuhändigen ist.

Formular C.

Gehört der Kranke nicht dem activen Stande an (Urlauber und Reservisten), so ist derselbe mittelst eines nach dem Formulare C auszufertigenden ärztlichen Certificates dem Civilspitale zu übergeben.

Bei der Uebergabe eines Selbstverstümmlers und überhaupt eines durch eigenes oder fremdes sträfliches Verschulden Erkrankten, ist das Ergebniß der im §. 12 vorgeschriebenen Erhebung des Thatbestandes im Originale oder in beglaubter Abschrift dem Spitale mitzutheilen und von diesem der betreffenden Heilkostenberechnung behufs der Hereinbringung des Kostenersatzes von dem oder den Schuldtragenden zuzulegen.

§. 16.

Verfahren beim Abgang der Reconvalescenten aus den Civilspitälern.

Der Abgang der Reconvalescenten ist mittelst eines vom Uebernehmer derselben auszufertigenden Uebergabsscheines zu bewirken, worin die Dauer der Verpflegung im Spitale anzugeben, und die richtige Ausfolgung der Montur, Armatur und Rüstung des Mannes zu bestätigen ist.

Das Formulare A ist, mit den selbstverständlich nöthigen Aenderungen, bei Anfertigung eines solchen Uebergabsscheines zu benützen.

§. 17.

Von den Civilspitälern zu liefernde Standesausweise. Formular D.

Ueber die in einem Civilspitale behandelten Kranken hat dasselbe am Schlusse eines jeden Monates einen Standesausweis nach dem Formulare D, und zwar abtheilig für jeden Truppenkörper, also auch für die Gensd'armerie und das Polizeiwachcorps, zu verfassen und denselben mit den Zuwachs- und Abgangsdocumenten zu instruiren.

§. 18.

Heil- und Verpflegskostenberechnung.

Jene Civilspitäler, bei welchen für die Heilpflege der Kranken ein täglicher Pauschalbetrag festgesetzt ist, dürfen, wenn nicht etwa ein besonderes Uebereinkommen besteht, nur die geringste Verpflegstaxe aufrechnen.

Civilspitäler, bei welchen ein täglicher Pauschalbetrag nicht festgesetzt ist, haben den im §. 17 erwähnten Standesausweis mit den betreffenden Conten zu belegen.

Formular E.

Diese sind in der Regel: Der mit den Ordinationszetteln instruirte Conto des Arztes, der mit den Recepten versehene Conto des Apothekers, und der mit der täglichen ärztlichen Diätanweisung documentirte Conto über die diätetische Verpflegung, welch letzterer nach dem Formulare E zu verfassen und mit der legalen Bestätigung der Local- oder der etwa bestehenden Contractspreise zu versehen ist.

§. 19.

Einsendung und weitere ämtliche Behandlung der Civilspitalsrechnungen.

Die vom Militärärar zu berichtigenden Rechnungen der Civilspitäler sind längstens 14 Tage nach Ablauf eines jeden Quartales (also längstens am 14. Jänner, 14. April, 14. Juli und 14. October) von der Spitalverwaltung der politischen Bezirksbehörde zur Weiterbeförderung an das Ergänzungsbezirks-Commando zu übergeben, welches dieselben dem vorgesetzten Landes-Generalcommando vorzulegen hat.

Die Landes-Generalcommanden weisen die Forderungen der Civilspitäler, nach deren Prüfung durch die Landes-Militär-Rechnungsdepartements, zur Zahlung an.

Die Rechnungen jener Civilspitäler, bei welchen ein Pauschalbetrag für die tägliche Krankenverpflegung nicht festgesetzt ist, sind vor ihrer Prüfung durch die Landes-Militär-Rechnungsdepartements der Beurtheilung der bei den Landes-Generalcommanden bestehenden Sanitätsabtheilung, sowohl in ärztlicher Hinsicht als auch bezüglich der Taxen zu unterziehen.

Die Rechnungen, welche die Kranken der Gensd'armerie oder der Militär-Polizeiwache betreffen, sind aber von den Civilspitälern immer gleich nach der Reconvalescenz oder nach dem Ableben, überhaupt nach jedem Abgange eines Mannes dem nächsten Gensd'armieflügel- oder Militär-Polizeiwach-Commando fallweise einzusenden.

B. Bezüglich der Abgabe und Behandlung erkrankter Mannschaft außerhalb eines Spitales, dann bezüglich der Besorgung des ärztlichen Dienstes bei einer Militär-, einer Gensd'armerie- oder einer Militär-Polizeiwach-Abtheilung.

§. 20.

Verfassung der Ordinationszettel.

Ueber jeden Kranken, welcher aus einer der früher erwähnten Ursachen von einem Civilarzte in Behandlung genommen wird, ist von diesem ein Ordinationszettel zu verfassen, in welchem

sowohl die Krankenbesuche, die von Tag zu Tag verordneten Arzneien, alle etwa vorgekommenen wundärztlichen Verrichtungen und die verordnete Diät, als auch der Erfolg der Behandlung und endlich die Art des Abganges ersichtlich zu machen sind.

§. 21.

Für die Arzneiordinationen haben die jeweil bestehenden Vorschriften für jene Sanitäts-Individuen zu gelten, welche armen Kranken entweder auf Rechnung des Aerars oder auf Rechnung eines unter öffentlicher Aufsicht stehenden Fondes ordiniren oder Arzneien bereiten. Benehmen bei der Arzneiordination.

§. 22.

Die täglichen Leistungen des Civilarztes für solche Kranke sind in einem Conto nach dem Formulare F. nachzuweisen; besorgt aber ein Civilarzt in Ermanglung eines Militärarztes den ärztlichen Dienst bei einer Militär-, bei einer Gendarmerie- oder bei einer Militär-Polizeiwach-Abtheilung, so hat derselbe über die Krankenbesuche und sonstigen Dienstverrichtungen nach dem Formulare G. ein Tagebuch zu führen und mit diesem den vorerwähnten Conto zu instruiren. Verfassung des ärztlichen Conto, Formular F. Formular G.

§. 23.

Die Gebühren für ärztliche Behandlung kranker Mannschaft und für Visitirungen derselben sind aus dem Tarife H. zu entnehmen. Gebühren für ärztliche Behandlung der Kranken und für sonstige ärztliche Leistungen.

Für sonstige ärztliche Verrichtungen hat die Berechnung der Gebühren nach dem, mit der Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 17. Februar 1855 (Reichs-Gesetz-Blatt X. Stück, Nr. 33) zum §. 2 hinausgegebenen Tarife H. zu geschehen. Tarif H.

§. 24.

Von den Forderungen für Arzneien sind jeweilig die üblichen Percentennachlässe auf den dießfälligen Conten gleich in Abrechnung zu bringen. Percentennachlässe bei dem Arzneiconto und Anstreben von Contracten mit Civilapothekern.

Bei einer Arzneiabgabe von größerem Belange und voraussichtlich längerer Dauer, kann mit dem Civilapotheker auch ein Contract abgeschlossen werden.

§. 25.

Bei dem Bezuge der Arzneien aus einer öffentlichen Civilapotheke sind von dem ordinirenden Arzte nebst den Ordinationszetteln auch Recepte zu verfassen, welche von dem betreffenden Abtheilungscommandanten, beziehungsweise von dem Gemeindevorstande zu vidiren sind. Der Apothekerconto ist mit den Recepten zu belegen.

Diese Recepte haben den Civilapothekern zum Belage ihrer Aufrechnungen zu dienen.

§. 26.

Alle Conten über die Heil- und Verpflegskosten für isolirte Kranke müssen nach der im §. 18 bezeichneten Weise documentirt sein, und es sind alle auf einen und denselben Fall Bezug nehmenden Conten gleichzeitig zur Adjustirung und Liquidirung vorzulegen. Documentirung der Heil- und Verpflegskostenberechnungen.

§. 27.

Die Conten über die Behandlung isolirter Kranken sind 14 Tage nach erfolgter Reconvalescenz oder nach dem Ableben oder einem sonstigen Abgange derselben, dem Gemeindevorstande — jene über die Dienstleistung bei einer Abtheilung aber 14 Tage nach Beendigung derselben oder wenn eine solche Dienstleistung längere Zeit dauert, 14 Tage nach Ablauf eines jeden Quartales — dem betreffenden Commando (§. 19) zu übergeben. Einreichungstermin für die Rechnungen.

§. 28.

Wenn der Arzt auf seine Forderung Verzicht leistet, so sind dennoch die Ordinationszettel, und mit diesen die Anzeige über seine Verzichtleistung einzusenden. Benehmen bei Verzichtleistung des Arztes auf seine Forderung.

§. 29.

Einsendung und weitere ämtliche Behandlung dieser Rechnungen.

Die Weiterbeförderung der Rechnungen hat in derselben Weise zu geschehen, wie dies im §. 19 vorgezeichnet ist.

Die bei den Landes-Generalcommanden eingelangten Rechnungen werden, wenn die Forderung 50 fl. nicht übersteigt, von der Sanitätsabtheilung in jeder Beziehung geprüft und sofort der Berichtigung der richtig gestellten Forderung zugeführt.

Wenn aber die Forderung mehr als 50 fl. beträgt, so wird bei der Generalcommando-Sanitätsabtheilung die Prüfung nur in ärztlicher Hinsicht vorgenommen und die Rechnung, versehen mit diesem ärztlichen Prüfungsbefunde, dem Central-Militärrechnungs-Departement zugesendet, dann nach daselbst erfolgter Adjustirung der Rechnung, die liquid befundene Forderung von Seite des Landes-Generalcommando der Berichtigung zugeführt.

C. Bezüglich gerichtsärztlicher Verrichtungen durch Civil-Sanitätspersonen.

§. 30.

Ausmaß, nach welcher die Vergütung geleistet wird.

Die Vergütungsansprüche der zu gerichtgärztlichen Untersuchungen oder ämtlichen Erhebungen, sowohl in Bezug auf Militär-Sanitätsverhältnisse überhaupt, als rücksichtlich einzelner Militärindividuen (einschließlich der Gendarmerie und der Militärpolizeiwache) beigezogenen Civil-Sanitätspersonen, sind nach den, in den §§. 1 und 5 der Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 15. Februar 1855 (Nr. 33, X. Stück des Reichs-Gesetz-Blattes) enthaltenen Bestimmungen zu behandeln und nach dem dieser Verordnung beiliegenden Gebührentarife I, über streng gerichtsärztliche Verrichtungen zu entlohnen.

§. 31.

Behandlung der Reiserechnungen.

Die in Folge solcher Untersuchungen oder Erhebungen etwa zu legenden Reiserechnungen sind binnen 14 Tagen nach vollbrachter Reise einzureichen, und zwar:

a) wenn die Amtshandlung wegen allgemeiner Militär-Sanitätsverhältnisse, sowie, wenn sie speciell wegen eines zum activen Militärstande oder zum Locostande eines Militär-Invalidenhauses gehörigen Mannes stattgefunden hat, bei dem betreffenden Militär- oder Militär-Invalidenhauscommando;

b) bezüglich der Urlauber, Reservemänner, Patental- und Vorbehaltsinvaliden aber bei dem Gemeindevorstande, welcher, wenn die Auslagen vom Militärärar zu tragen sind, die Reiserechnungen an die vorgesetzte politische Behörde, behufs der Bestätigung der darin vorkommenden Angaben (mit Rücksicht auf die etwa gleichzeitig für das Civile bewirkten Dienstreisen) und zur Weiterbeförderung an das Ergänzungsbezirkscommando zu leiten hat.

Derlei Reiserechnungen, welche die Gendarmerie oder die Militärpolizeiwache betreffen, sind nach erfolgter vorerwähnter Bestätigung der politischen Behörde, dem nächsten Gendarmerieflügel oder Militärpolizeiwach-Commando zu übermitteln.

57

Formulare A.

N. Infanterie-Regiment Nr.

Revisions-Liste.

Compagnie, Flügel ꝛc.	Charge	Name	Nimmt mit sich												
			Mantel	Waffenrock	Leibel	Tuchhosen	Gattien	Hemden	Gamaschen, Paar	Schuhe, Paar	Kittel	Halsbinde	Holzmütze	u. s. w.	u. s. w.
1. Compagnie	Gemeiner	N. N.	1	1	1	1	2	2	1	1	1	1	1		

Vorbenannter Mann wurde mit Löhnung bis . . . . verpflegt, als krank an das Civilspital zu N. übergeben.

Sign. am . . ten . . . . . .

N. N.,
Corporal des N. N. Regiments.

Formulare B.

Aerztliche Anzeige.

Der Gemeine N. N. des N. Infanterie- (Gendarmerie-) Regiments Nr. ist am . . . . während des Urlaubes (der Commandirung) in dem Orte N. bei seinem Dienstgeber (Angehörigen oder Unterstandsgeber), dem Wirthschaftsbesitzer N. N. am Brechdurchfall (oder . . . .) so erkrankt, daß er nicht ohne Gefahr in das nächste 4 Meilen entfernte Militär- (Civil-) Spital transportirt werden konnte, daher derselbe unter Einem über Aufforderung vom ten 18 von dem Gefertigten in die ärztliche Behandlung genommen wurde.

Sign. . . . . am . . . .

Unterschrift des Civilarztes.

 Unterschrift des Gemeindevorstehers.

Wird bezüglich der Entfernung des nächsten Militär- (Civil-) Spitales mit dem Beifügen bestätiget, daß der Wohnort des oben gefertigten in Ermanglung eines öffentlich angestellten, beigezogenen, nächsten Civilarztes (Wundarztes) zu N. vom Erkrankungsorte . . . Meilen entfernt ist.

Sign. . . . am . . . .

K. K. Bezirksbehörde.

Daß der vorbeschriebene Mann ein Urlauber (Reserve-Mann) des N. Infanterie-Regiments N. ist, wird bestätiget.

Sign. . . . am . . . .

K. K. Ergänzungsbezirks-Commando des N. Regimentes N.

Formulare C.

Certificat.

Der Urlauber (Reservemann) N. N. des N. Infanterie-Regiments ist am . . . . in dem Orte N. bei seinem Unterstandsgeber (Angehörigen, Dienstgeber) dem Kleinhausbesitzer N. N. an (z. B.) einer Gehirnentzündung so erkrankt, daß er nicht ohne Gefahr in das nächste (z. B.) 5 Meilen entfernte Militär-Spital transportirt werden konnte, und daher dem Civil-Spitale zu N. zur Heilpflege übergeben werden mußte.

Sign. . . . am . . . .

Unterschrift des Arztes.

Die Identität der Person wird auf Grundlage des eingesehenen Urlaubspasses (Reservekarte) bestätiget.

Sign. . . . am . . . .

 Unterschrift des Gemeindevorstandes.

Formulare D.

Für das N. Infanterie-Regiment Nr.

Standes-Ausweis

des Civilspitales in N.

für den Monat . . . . . 18 . .

über die in diesem Civilspitale krank gelegene Mannschaft.

Com-pagnie- oder Flügel	Charge	Vor- und Zuname	Zugewachsen		Abgegangen		Anzahl der Kran-kentage
			am	woher und von wem übernommen	am	wie und an wen übergeben	
						Summe .	

Die Spitals-Verpflegskosten für die vorstehend ausgewiesenen Verpflegstage betragen zu . . . . pr. Tag . . . fl. kr.
Hierzu die Beerdigungskosten laut Todtenschein . . . . „ „

Zusammen . . . . . . fl. kr.

Sign. am . . . .

N. N., Verwalter.
N. N., Controlor.

Daß die hier angesuchten Verpflegs- und Beerdigungskosten der für das Spital bestehenden Ausmaß entsprechen, wird bestätiget

K. K. Bezirksbehörde.

Anmerkung. Wenn kein Pauschalbetrag für die tägliche Verpflegung festgesetzt ist, so kommt die Forderung mit Beziehung auf die beizulegenden Conten nachzuweisen.

Formulare E.

Verpflegs-Conto

über die von dem Gefertigten an nachgenannte Individuen nach den beiliegenden Diät-Anweisungen verabreichten Speisen und Getränke.

Diät-Anweisung Nr.	Militär-, Gendarmerie- oder Militär-Polizei-Wachkörper	Compagnie	Charge	Vor- und Zuname	Zeit der Verpflegung		Geldbetrag	
					vom	bis	fl.	kr.
				Summe				

Sign. am

Unterschrift des Verpflegers.

59

Formulare F.

Conto

über die von dem gefertigten Arzte der nachbenannten Mannschaft (Urlauber-Reservemann) geleistete ärztliche Hilfe und verabreichten Arzeneien.

Körper oder Branche	Charge	Vor- und Zuname	Zeit der Behandlung	Benennung der Krankheit	Anzeige der Gänge: im Wohnorte des Gefertigten	Anzeige der Gänge: nach den .. Meilen entfernten Orte des Kranken	Geldbetrag für ärztliche Verrichtungen: nämlich	fl.	kr.	Arzeneien fl.	Arzeneien kr.	Zusammen fl.	Zusammen kr.
N. Infanterie-Regiment Nr.	Corporal	N. N.	1. Jänner 18..	N.	1	.	Visite	.	18	.	10	.	28
" "	"	" "	"	"	"	.	Aderlaß	.	21	.	.	.	21
" "	"	" "	3. "	"	1	.	Visite	.	18	.	21	.	39
				Zusammen	2	.	.	.	57	.	31	.	88

Sign. am . . . .

Unterschrift des Arztes.

Wird bezüglich der hier angegebenen Entfernung bestätiget.
K. K. Bezirksbehörde.

Unterschrift des Abtheilungs-Commandanten, oder des Gemeindevorstandes.

Wird hinsichtlich der Identität des vorstehenden Mannes bestätiget.
K. K. Ergänzungsbezirks-Commando des N. Infanterie-Regiments Nr. . .

Anmerkung. Wenn die Arzeneien aus einer öffentlichen Apotheke verabfolgt werden, so kommt diesem Conto auch der Conto des Apothekers zuzulegen.

Formulare G.

Für das Infanterie- (Gendarmerie-) Regiment Nr. . .

Tagebuch

über die von dem gefertigten Arzte in Folge des von dem N. N. Commando erhaltenen Auftrages ddo. . . . . . Zahl . . . in Ermanglung eines Militärarztes verrichteten ärztlichen Dienste.

Zeit der ärztlichen Dienstleistung	Charge	Vor- und Zuname	Anzahl und Benennung der ärztlichen Verrichtungen	Anzahl der Ordinationen und Untersuchungen	Art des Abganges
1. Jänner 18..	Corporal	N. N.	1 Aderlaß	1	Reconvalescirt am ....ten....
„ „ „	Gemeiner	„ „	1 Verband	1	In das Militärspital zu N. N.

Sign. am . . . .

Unterschrift des Arztes.

Die hier ausgewiesene Dienstleistung wird auf Grundlage der Compagnie-Tagebücher mit dem Beisatze bestätiget, daß wegen (Angabe der Ursache) diese Dienste von einem Militärarzte nicht besorgt werden konnten.

Unterschrift des Commandanten der Compagnie
(der Escadron, des Flügels).

Gebühren-Tarif H

für die Behandlung kranker Militär-Gensd'armerie- und Militär-Polizeiwache-Individuen durch Civilärzte und Wundärzte, dann für die Mannschafts-Visitirungen durch eben dieselben.

		Oesterreichische Währung fl.	kr.
Für jeden Besuch bei den Kranken bis zu der Entfernung von einer Viertel-Meile		.	18
Für graduirte Aerzte, welche Doctoren der Medicin oder Chirurgie sind, wird die Erhöhung dieser für größere Entfernungen geltenden Ansätze um die Hälfte der Beträge bewilliget.	Bei größeren Entfernungen vom Wohnorte des Arztes für jeden Krankenbesuch (Diäten-Fuhrkosten mitbegriffen, und zwar: bei einer Entfernung über 1/4 Meile bis einschließlich 1/2 Meile	.	56
	" 1/2 " " " 1 "	.	84
	" 1 " " " 2 "	1	68
	" 2	3	36

Anmerkung.

a) Für jede Ordination in der Wohnung des Arztes darf der Betrag von 10 Kreuzern aufgerechnet werden.

Sind im Wohnorte des Arztes mehrere kranke Individuen in Einem Hause untergebracht, so kömmt bloß für die erste Ordination der, nach dem Tarife für den Gang entfallende Betrag von 18 Kreuzern, für jede der übrigen Ordinationen oder Untersuchungen aber nur der Betrag von 10 Kreuzern aufzurechnen.

Die tägliche Summe des Honorars in allen diesen Fällen darf jedoch den Betrag von 1 Gulden nicht übersteigen. Nur wenn der Arzt nachgewiesener Maßen einen ganzen Tag in der Militär-Dienstleistung zugebracht hat, kann der Betrag von 2 Gulden aufgerechnet werden.

b) Wenn ein Civilarzt mehrere Kranke an einem Tage und an einem von seinem Domicil über eine Viertel-Meile entfernten Orte zu besuchen hat, so ist nur der Gang zu Einem Kranken nach dem obigen Tarifansatze zu berechnen, die übrigen einzelnen Gänge in die Quartiere der Militär-Individuen sind aber nur zu 18 Kreuzer pr. Kopf und zu mehreren in Einem Quartiere untergebrachten Individuen zu je 10 Kreuzer als Ordinationsgebühr anzurechnen.

Sollte die erweisliche Dienstleistung einen halben Tag dauern, so darf außer der Gebühr für den Gang 1 Gulden, bei Verwendung eines ganzen Tages aber der Betrag von 2 Gulden aufgerechnet werden.

c) Als Entlohnung für Mannschaftsvisitirungen, welche von Civilärzten nur über besonderen Auftrag der betreffenden Commanden vorzunehmen sind, darf bis einschließlich vier Mann der Betrag von 10 Kreuzern pr. Kopf aufgerechnet werden.

Werden mehr als vier Mann untersucht, sowie für die periodischen Visitirungen der Mannschaft einer Militär-Abtheilung, welche jedoch unter gewöhnlichen Umständen nicht öfter als zweimal in einem Monate vorzunehmen sind, kann von fünf Mann aufwärts der Betrag von 50 Kreuzern, und nur in Ausnahmsfällen, wo die Visitirung einen halben Tag in Anspruch nehmen sollte, welcher Zeitraum übrigens auch für die Visitirung einer ganzen Compagnie genügt, kann der Betrag von 1 Gulden aufgerechnet werden.

In allen unter c) aufgeführten Fällen darf selbstverständlich außerdem auch die Ganggebühr nach obigem Tarife in Aufrechnung gebracht werden.

13.

Circularverordnung des Armee-Ober-Commando vom 6. Jänner 1860,

womit die durch Allerhöchste Entschließung vom 30. December 1859 ertheilte Bewilligung kundgemacht wird, daß der Betrag von 31 fl. 50 kr. ö. W., über welchen die, nach dem Gesetze vom 23. December 1849 (Nr. 5 des Reichs-Gesetz-Blattes vom Jahre 1850) reengagirten Armee-Freiwilligen zu testiren das Recht haben, wenn sie vor dem Feinde gefallen oder ihren Wunden erlegen sind, und sich nach ihrem Ableben darüber keine letztwillige Anordnung vorfindet, von der Staatsverwaltung an deren gesetzliche Erben ausgezahlt werden dürfe.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit der Allerhöchsten Entschließung vom 30. December 1859 allergnädigst zu bewilligen geruht, daß der Betrag von 31 fl. 50 kr. ö. W., über welchen die nach dem Gesetze vom 23. December 1849 (Nr. 5 des Reichs-Gesetz-Blattes vom Jahre 1850) reengagirten Armee-Freiwilligen zu testiren das Recht haben, wenn sie vor dem Feinde gefallen oder ihren Wunden erlegen sind, und sich nach ihrem Ableben darüber keine letztwillige Anordnung vorfindet, von der Staatsverwaltung an deren gesetzliche Erben ausgezahlt werden dürfe.

Hiernach ist der Punct 10 der Beilage 1 der Circularverordnung vom 31. Jänner 1850, Zahl 851-M.K. (Militärverordnungsblatt III. Stück) zu ergänzen.

Dem Puncte 25 der erwähnten Beilage ist anzufügen, daß zur Auszahlung des Betrages von 31 fl. 50 kr. ö. W. an die gesetzlichen Erben eines ohne Hinterlassung der bezüglichen letztwilligen Anordnung vor dem Feinde gefallenen oder seinen Wunden erlegenen Armee-Freiwilligen, die hinsichtlich der Identität der Empfänger als gesetzliche Erben von dem competenten Gerichte bestätigte Quittung erforderlich ist, und daß in dem kriegscommissariatischen Anweisungsentwurfe die Bestätigung des eingesehenen Beweises über den erfolgten Tod des Armee-Freiwilligen und über die Identität der zum Empfange berechtigten gesetzlichen Erben beigefügt sein muß.

Erzherzog **Wilhelm** m. p. F.M.L.

14.

Erlaß des Finanzministeriums vom 9. Jänner 1860,

giltig für die Kronländer des allgemeinen Zollgebietes,

betreffend die Rückvergütung des Zolles und der Verbrauchsabgabe bei der Zuckerausfuhr.

In Folge Allerhöchster Entschließung vom 6. Jänner 1860 wird für den über die Zolllinie ausgeführten Zucker ohne Unterschied seines Ursprunges einer Rückvergütung an der Zoll- und Verbrauchsabgabe geleistet. Dieselbe wird mit drei Gulden 50 Nkr. für den Zollcentner netto Rohzucker und mit vier Gulden 30 Nkr. für den Zollcentner netto Raffinatzucker bemessen, und so lange der mit Allerhöchster Entschließung vom 17. Mai 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt XXIV. Stück, Nr. 88) eingeführte außerordentliche Zuschlag besteht, werden auch diese Restitutionsbeträge entsprechend erhöht.

Das Reingewicht ist durch wirkliche Abwage zu erheben; beim Zucker in Hüten oder Broden ist für die unmittelbare Umhüllung (Papier und Bindfaden), falls eine solche vorhanden ist, und nicht der Versender selbst die Nettoverwiegung ansucht, von dem erhobenen Rohgewichte ein Taraabzug von 2½ Percent gestattet.

Behufs der Ausfuhr können auch die Colonial-Zuckerraffineure den raffinirten Zucker in gestoßenem Zustande versenden.

Die Rückvergütung wird nicht im Baren, sondern mittelst einer Anweisung des Hauptzollamtes geleistet, über welches die Ausfuhr erfolgt. Die Auszahlung der Anweisung geschieht nach einem Jahre, vom Tage der Ausstellung an gerechnet, bei der vom Versender bezeichneten Finanzbezirkscasse.

Diese Anweisungen werden übrigens noch vor Ablauf des Jahres bei der Casse, auf welche sie lauten, als Zahlung für solche Rübenzucker-Steuerbeträge angenommen, welche bei dieser oder einer anderen Casse desselben Finanzbezirkes zu entrichten sind. Die Anweisungen sind ferners von einem Inhaber an den andern frei übertragbar (girirbar) und stämpelfrei.

Die Bedingungen, an welche diese Gebührenrückvergütung geknüpft ist, sind folgende:

1. Die ausgeführte Menge muß wenigstens zwei Zollcentner (ein metrisches Quintal) betragen.

2. Die Ausfuhr hat über eines der Hauptzollämter zu Krakau, Brody, Sione, Tömös, Kronstadt, Basias, Orsova, Semlin, Fiume, Triest, Venedig, Mantua und Peschiera stattzufinden.

3. Die Bewilligung zur Zuckerausfuhr gegen Gebührenrückvergütung wird von der Finanzbezirks-Direction, in deren Amtsbereiche sich der Versendungsort befindet, auf die Dauer eines Jahres ertheilt, und Niemanden verweigert, der

a) fabriksmäßig Zucker aus inländischen Stoffen erzeugt, solchen oder ausländischen Zucker raffinirt, oder zur Classe der im Inlande ansässigen Kaufleute (mit Inbegriff der sich bloß dem Commissions- oder Speditionshandel widmenden) gehört, ferner

b) nach den bestehenden Vorschriften zur Führung von Handels- und Gewerbebüchern verpflichtet ist, und sich der Verbindlichkeit unterzieht, den Finanzorganen die Einsicht in seine Bücher, sowie den Eintritt in seine Aufbewahrungsräume zu dem Ende zu gestatten, damit sie die Zuckervorräthe erheben und mit den Büchern oder Bezugsnachweisungen vergleichen können; endlich

c) weder wegen Schleichhandel noch wegen einer schweren Gefällsübertretung gegen die Vorschriften über den zollpflichtigen Verkehr oder über das steuerbare Verfahren gestraft, noch auch bloß wegen Abgang rechtlicher Beweise losgesprochen worden ist.

4. Der Versender, dem die erwähnte Bewilligung zu theil wurde, hat über jede beabsichtigte Sendung eine Erklärung nach dem beiliegenden Muster in doppelter Ausfertigung bei dem im Orte der Versendung befindlichen Gefällsamte oder jener Finanzwachabtheilung, welcher der Ort zur Ueberwachung zugewiesen ist, einzubringen, und die vorgeschriebenen Rubriken auf der zweiten Seite dieses Musters genau auszufüllen.

5. Der zur Versendung bestimmte Zucker ist in der Regel zu dem im obigen Absatze erwähnten Amte oder Finanzwachorgane zu stellen. Die Versender können jedoch durch die Finanzbezirks-Direction der Verpflichtung zur Stellung enthoben, und die Untersuchung der Sen-

dungen, sowie die Anlegung des ämtlichen Verschlusses von den Ueberwachungsorganen in den Erzeugungs- oder Aufbewahrungsräumen selbst vorgenommen werden. Der Zucker muß sich in wohlverwahrten, zur Anlegung des vollkommen sichernden ämtlichen Verschlusses geeigneten Gefäßen befinden.

6. Das Gefällsamt oder die Finanzwachabtheilung vollzieht die äußere und innere Untersuchung der Sendung, vergleicht dieselbe mit den Angaben der Erklärung, legt den amtlichen Verschluß an, und bestätiget die gepflogene Amtshandlung in den Rubriken 13 und 14 beider Exemplare der Erklärung, von denen eines der Partei eingehändiget, das andere dem Austrittszollamte übermittelt wird.

7. Auf dem Zuge der Sendung bis zum Austrittsamte sind die Vorschriften über den Transport angewiesener unverzollter Eingangsgüter zu beobachten.

8. Der unter ämtlichen Verschluß befindliche Zucker kann ganz oder theilweise im Lande belassen werden, nur muß in diesem Falle die Sendung zum nächsten Gefällsamte oder zur nächsten Finanzwachabtheilung behufs der Abnahme des ämtlichen Verschlusses und Einziehung der Erklärung, beziehungsweise Abschreibung des zurückgelassenen Theiles, gestellt werden.

9. Ist die Sendung innerhalb der in der Erklärung vorgeschriebenen Frist bei dem Austrittsamte eingetroffen, wurden auf dem Zuge dahin die im 7. Absatze erwähnten Vorschriften beobachtet, befindet sich der ämtliche Verschluß in unverletztem Zustande, und wird bei der Revision die vollständige Uebereinstimmung der Sendung mit der Erklärung vorgefunden, so setzt das Austrittsamt die Austrittsbestätigung auf den beiden Exemplaren der Erklärung an, überrechnet und drückt in Worten den Rückvergütungsbetrag aus, auf welchen der Versender den Anspruch zu machen hat, und zieht ein Exemplar zur Belegung des Legitimationsschein-Registers ein.

Zugleich stellt das Amt die Anweisung auf die Gebührenrückvergütung nach dem beiliegenden Formulare aus, und zwar ganz nach den in der Erklärung enthaltenen Angaben des Versenders über die Person, an welche, und über die Finanzbezirkscasse, bei welcher die Zahlung erfolgen soll. Von dem Versender hängt auch ab zu bestimmen, ob die Anweisung dem Waarenführer ausgefolgt oder dem Versender selbst übermittelt werden soll.

Nach Ausstellung der Anweisung avisirt das Hauptzollamt unmittelbar jene Bezirkscasse, bei welcher die Anweisung erfolgen soll, unter Wiederholung der wesentlichsten Daten der Anweisung und unter Anschluß des zweiten Exemplares der Erklärung.

10. Für den Verkehr auf Eisenbahnen oder Dampfschiffen unter Raumverschluß haben jene im Innern des Zollgebietes aufgestellten Hauptzollämter, welche ermächtiget sind, die Stelle der unter Z. 2 genannten Austrittsämter zu vertreten, diese Stellung unter gleichen Vorsichten auch für den unter Vorbehalt der Gebührenrückvergütung austretenden Zucker einzunehmen.

Sind diese Aemter zugleich die Versendungsämter, so wird selbstverständlich statt des Begleitscheines bloß ein Erklärungsschein ausgefertiget, und hat, wenn der Zucker unmittelbar bei dem Amte unter Raumverschluß gelegt wird, die Anlegung des Collienverschlusses zu unterbleiben.

11. Die Auszahlung des rückzuvergütenden Gebührenbetrages erfolgt an den letzten Inhaber (Giratar) der Anweisung gegen sein Acquit (die Empfangsbescheinigung auf dem Rücken

der Anweisung) und Rückstellung der letzteren. Für die Echtheit der Unterschriften der Giratare wird nicht gehaftet.

Soll die Anweisung vor der Verfallszeit als Zahlung für creditirte Rübenzucker-Steuerbeträge angenommen werden, so muß der Steuerschuldner der letzte Inhaber der Anweisung sein, oder es muß vom letzten Inhaber eine Cession zu Gunsten des Steuerschuldners ausgestellt werden.

Die Finanzbezirkscassen sind ermächtiget, die auf sie lautenden Anweisungen, wenn sonst kein Anstand obwaltet, auch binnen eines Jahres nach der Verfallszeit auszubezahlen.

12. Die Wirksamkeit dieser Verordnung beginnt von dem Tage, an welchem sie den genannten Austrittszollämtern zukommt.

Freiherr von **Bruck** m. p.

63

1. Abgegeben am
2. Eingetragen in die Vormerkung Post-Nr.
3. Prüfung und Vergleichung der Erklärung

mit dem Unicate / Duplicate derselben

Erklärung

über die in Folge Bewilligung der k. k. Finanz-Bezirks-Direction zu
vom Zahl mit dem Vorbehalte der Gebühren-Rückvergütung
zur Ausfuhr bestimmten Roh- / Raffinat- Zuckersendung.

Angabe des Versenders oder Frächters:

D Unterzeichnete von
meldet

D k. k.

Zeitpunct, binnen welchem die Sendung beim Austrittsamte einzutreffen hat.

K. K.

am 18..

Die innen angeführten Mengen von zur Ausfuhr mit dem Vorbehalte der Gebühren-Rückvergütung an

am 18..

Vor- und Zuname des		Angabe des Austrittsamtes	Verpackung		Gattung des Zuckers			
Versenders	Frächters		Anzahl	Gattung, Zeichen und Nummer	Rohzucker	Raffinatzucker		
			der Verhältnisse			gestoßen	in Broden	Candis
1.	2.	3.	4.	5.	6.			

[1933]

66

W.S.H.

Stan prawny.

W.S.H.

Stan prawny.

W.S.H.
Stan prawny.

67

Wydziałowi I. do L.Zab. 1079/32.B.
256/33.B.

I n f o r m a l i.

1/ Według ustawy z dnia 13.VII.1920 Nr.72./poz.494/ założenie szkoły akademickiej wymaga aktu ustawodawczego - co do W.S.H. niema takiej ustawy - zatem W.S.H. nie jest szkołą Akademicką.-

2/ Prócz państwowych szkół Akad. mogą istnieć art.107. prywatne na podstawie statutu zatwierdzonego przez Min.Oświaty. lecz i pewne lub wszystkie prawa szkół Akad. państwowych mogą otrzymać tylko w drodze ustawy.-

3/ W.S.H. w Krakowie jest szkołą prywatną,której funkcjonowanie określa Statut zatwierdzony przez Minist.- czego nie można uznać za nadanie osobowości prawnej. Statut ten nie był ogłoszony w dzienniku ustaw. W.S.H. założone zostało przez Stowarzyszenie pod nazwą:"Komisja Zarządzająca etc. patronowane przez Izbę Handlową i przem. i toż towarzystwo nabyło prawo zabudowy gruntu gminnego - ono jest podmiotem prawnym - ono może nabywać lub pozbywać prawa przez organa określone statutem tegoż towarzystwa " Komisja " i na imię tegoż Towarzystwa a nie dla W.S.H. które samo przez się nie jest dotąd osobą prawną.-

4/. Kwestja własności budynku dla zakładu szkolnego nie jest identyczną ze szkołą tamże pomieszczoną.-

Rząd ma własne budynki, ale używa także najmowanych na cele swych szkół Uniwersyteckich i średnich.-

Gmina miasta Krakowa ma szkoły pomieszczone we własnych budynkach a częściowo w najętych.-

W.S.H. mieści się w budynku Towarzystwa " Komisja etc."

W.S.H.
Stan prawny.

Plan nauki, nauczyciele, środki pomocnicze etc. W.S.H. mogą się zmieniać / tj. Statut nauczania może się zmienić / ale własność przez to budynku się nie zmieni, a nowa ustawa obecnie w sejmie omawiana nadaje tylko Warszawskiemu W.S.H. charakter akademicki i podmiotowość prawną. Obecnie W.S.H. jest przedsięwzięciem prywatnem, nie jest szkołą akademicką,lecz szkołą średnią, nie jest samo w sobie podmiotem prawnym a statut M.Oświaty z dnia 10.III. 1927 r. jest tylko regulaminem szkolnym. Majątek jego określa ARt.3.który nie ma charakteru stworzenia nowej fundacji,stowarzyszenia, lub państwowej szkoły. Nie znajduję żadnego aktu konstytutywnego W.S.H. jako samoistną osobę prawniczą.-

Z powyższych względów jestem zdania,że " Wyższe Studjum handlowe w Krakowie niema osobowości majątkowej, nie jest samo w sobie podmiotem majątkowym- a gdyby kto był innego zdania z interpelacji Art.3.- to chyba uznaćby musiał W.S.H. za instytucję państwową stworzoną przez Min. Ośw. powyższym "Statutem " a w takim razie musiałby jako kontrahent występować Skarb Państwa

W interesach prawnych musi Gmina co do spraw majątkowych stać na rygorystycznem stanowisku co do zabezpieczenia. Pierwsze prawo zabudowy opiera się na prawnej podstawie, że Towarzystwo uznane pod nazwą: " Komisja etc." jest kontrahentem. Drugie prawo zabudowy opiewa na wątpliwy podmiot W.S.H. - nie mogę zatem przemawiać za tem, aby prawo pierwszej zabudowy z niespornym podmiotem zawarte, zamieniać na podmiot wątpliwy drugiej umowy, tj. na W.S.H.

/ Wyjaśniam, że kontrakt o prawo drugiej zabudowy na W.S.H. zawarty był bez mojej interwencji./

Okoliczność,że drugie prawo zabudowy Sąd zaintabulował,nie stanowi aktu ustanawiającego podmiot prawny, gdyż intabulacja ta polega na przeoczeniu Sądu, który załatwiając podanie Gminy . sądził, że Gmina zbadała legitymację kontrahenta, skoro kontrakt i podanie podpisała, i sąd już nie wdawał się w dochodzenie pod=

miotowości W.S.H. -

Zdaniem mojem, byłoby najpraktyczniej na razie zostawić rzecz in statu quo.-

I n   m e r i t o

Magistrat uchwalił 14.XII. 1932 r. na podanie W.S.H. wniosek referenta, aby zezwolić na przeniesienie prawa zabudowy pierwszej / opiewającej na rzecz Towarzystwa " Komisja zarządzająca " / na W.S.H. jako podmiotu, na który zaintabulowano prawo drugiej zabudowy, pod warunkami wymienionymi w referacie.-

Do tych warunków dodaję:

1/ W myśl art.12." Statutu " W.S.H. ma przedłożyć uchwałę kuratorjum ustanowionego w art. 9. " statutu " dotyczącą przejęcia prawa budowli pierwszego / zapisanego na rzecz Towarzystwa " Komisja zarządzająca etc." i przejęcia zobowiązań stąd wynikających.-

2/ W.S.H. ma na podstawie tej uchwały zeznać przejęcie wszelkich zobowiązań z aktu pierwszej zabudowy, a opłaty z tegoż pod rygorem § 3.Ust. notar. a więc dokument ma być w formie aktu notarjalnego.-

Dnia 3.I. 1931 r. doręczono mi z biura Prezydjalnego następujące pismo :

" Kraków, dnia 27 grudnia 1930. Do WPana Dra. Bąkowskiego Syndyka m. w Krakowie. W celu ułatwienia postępowania i zapobieżenia niepotrzebnym procesom, proszę we wnioskach i umowach, dotyczących świadczeń na rzecz Gminy, w szczególności rat ceny kupna, zastrzegać o ile możności wykonalność w myśl ustawy notarjalnej z dnia 25 lipca 1871.Nr.75.dz.u.p.austr.

Kraków, dnia 26 marca 1933 r.

70

42 Lajkonik

~~Odpis.~~

"C. k. Starostwo Krakowskie L. 13075. W Krakowie, dnia 14 kwietnia 1899. Do Magistratu król. stoł. miasta Krakowa Odezwa! Wskutek odezwy Magistratu stoł. król. miasta Krakowa z 11 Marca r. b. L. 14825 przeprowadziło tutejsze c. k. Starostwo w dniu 11tym b. m. dochodzenie w tym celu, aby zbadać podstawę prawną, na której opiera się p. Kazimierz Miciński urządzając „konika zwierzynieckiego" oraz tytuł prawny co do posiadania rozmaitych przedmiotów, służących do tego obchodu. P. Kazimierz Miciński przedłożył komisyi następujące w jego posiadaniu znajdujące się dokumenta a mianowicie:

1) Dyplomat króla Augusta III z dnia 5 Września 1744 r. zawierający transsumpt dokumentu Augusta II z dnia 5 Grudnia 1724 r. (: oryginał pergaminowy w formie księgi in folio bez pieczęci :)

2.) Dyplomat króla Stanisława Augusta z dnia 21 Czerwca 1786 r. zawierający transsumpt powyższego dokumentu Augusta III (: oryginał pergaminowy w formie księgi in folio z wielką pieczęcią koronną w puszce blaszanej :)

3.) Reskrypt króla Augusta III z dnia 28 Grudnia 1748 do Jeżego Detlefa hr. Fleminga podskarbiego Wielk: i administratora wielkorządów krakowskich, załatwiający przychylnie supliee włóczków krakowskich o usunięcie nadużyć w handlu drzewa, intymowany pismem komisyi skarbowej z 3 Stycznia 1749. (: oryginał papierowy z pieczęcią królewską na papierze, a intymat jest również aktem papierowym :)

4.) Układ między drzewiczym Tomaszem Sośnickim a cechem włóczków zawarty pod protektoratem hr. Fleminga, Wielkorządcy w dniu 18 Maja 1756 w sprawie handlu drzewem (: oryginał papierowy :) z 2 pieczęciami.

Dokumenta te przejrzała szczegółowo i przyszła do przekonania, że nie ma w nich wzmianki o tradycyjnym obchodzie „konika zwie-

rzynieckiego."

Obchód ten urządzany, jak skonstatować było można przez 3 generacye rodziny Micińskich z Półwsia Zwierzynieckiego nie opiera się zatem na żadnym tytule prawnym, któryby był ujęty w jakiś dokument.

Przybory służące do obchodu wspomnianego posiada w swojem przechowaniu rodzina Micińskich od dawnych lat i niewątpliwem jest, że dawny cech włoczków, a po nim rodzina Micińskich wiecznie tę tradycyę z roku na rok utrzymywała. Rodzina wymieniona zajmująca się co najmniej kilkadziesiąt lat urządzaniem konika czyniła to z środków zbieranych w formie dobrowolnych datków, a otrzymywała aż po najnowsze czasy subwencye od gminy m. Krakowa, o które każdego roku prosić musiała. Aby tej tradycyi ludowej zabezpieczyć w przyszłości trwałe istnienie, weszła komisya w rokowania z P. Kazimierzem Micińskim oraz z reprezentantem gminy Półwsie Zwierzynieckie, których wynik predstawia następująca

Ugoda

I.) Obecni reprezentanci gminy m. Krakowa i p. Miciński Kazimierz zgadzają się, aby obchód powyższy utrzymać trwale przez urządzanie konika w Oktawę Święta Bożego Ciała każdego roku.

II.) Obchód ten będzie nosił nazwę: Konik Zwierzyniecki i rozpoczynać się będzie każdym razem jak dotychczas w Półwsiu Zwierzynieckiem.

III.) Prawo urządzania tego obchodu przysługiwać będzie wyłącznie p. Kazimierzowi Micińskiemu, a po nim jego sukcessorom, którzy będą za ścisłe z tradycyą zgodne urządzenie konika odpowiedzialni.

IV.) P. Kazimierz Miciński jakoteż wymienieni reprezentanci gmin Krakowa i Półwsia Zwierzynieckiego uznają niniejszem zgodnie, iż wszystkie przybory potrzebne do urządzania konika Zwierzynieckiego stają się dobrem publicznem, prechowane będą jako takie po formalnym odbiorze od p. Kazimierza Micińskiego w Archiwum akt. dawnych m. Krakowa.

V. Gmina m. Krakowa obowiązuje się wszystkie przybory odebrane (: jak punkt IV :) utrzymywać w zupełnie dobrym stanie i odpowiadającym swemu celowi. Nadto pokryje gmina m. Krakowa z własnych funduszów corocznie koszta urządzenia konika zwierzynieckiego tj. opłaci personal konika, jego asystę i dostawi muzykę. Nadzór wykonywać będzie gmina m. Krakowa nad sposobem wykonania niniejszej ugody przez p. Kazimierza Micińskiego za pośrednictwem Towarzystwa miłośników historyi i zabytków Krakowa, które dla tego celu pobierać będzie fundusze od gminy m. Krakowa. Natomiast nie będzie więcej gmina m. Krakowa udzielała subwencyi na urządzenie „Konika" do rąk p. Kazimierza Micińskiego.

VI.) P. Kazimierz Miciński jako urządzający „Konika zwierzynieckiego" będzie mógł zbierać datki dobrowolne, jak dotychczas między publicznością, jeżeli w porozumieniu z Towarzystwem miłośników etc. postara się u właściwej władzy o pozwolenie na zbieranie tych składek. Składki te przypadają na rzecz p. Micińskiego.

VII.) P. Kazimierz Miciński obowiązuje się we własnym i swoich sukcessorów imieniu, że postanowieniom niniejszej ugody jakoteż żądaniom Towarzystwa miłośników etc. jako nadzorującego każdego roku obchód, uczyni ściśle zadość, a w razie gdyby w którym roku zaniedbał urządzenia konika zwierzynieckiego, Towarzystwo miłośników urządzi tego konika w jego zastępstwie.

VIII.) P. Kazimierz Miciński obowiązuje się oddać gminie m. Krakowa w depozyt, przechować się mający w archiwum akt dawnych miasta. Wszystkie w jego posiadaniu znajdujące się dokumenta oryginalne i przybory cechu włóczków, jakoteż wszystkie przedmioty potrzebne do urządzenia konika zwierzynieckiego za wydaniem odnośnych kwitów depozytowych, zastrzega sobie jednak, aby ze złożonych dokumentów wydane mu były uwierzytelnione odpisy. Kwity depozytowe wydane będą w 3 egzemplarzach, z któ-

rych jeden przechowany będzie w archiwum miasta Krakowa, drugi w gminie Półwsia zwierzynieckiego, a trzeci w ręku p. Kazimierza Micińskiego, względnie jego sukcessorów.

IX.) Dokumenta i przybory cechu włóczków mogą być przez p. Kazimierza Micińskiego, względnie jego sukcessorów, odebrane z archiwum dawnych akt miejskich tylko za wiedzą i wolą gminy Półwsie Zwierzynieckie.

Wobec tego że p. Kazimierz Miciński przy wspomnianem dochodzeniu oddał dobrowolnie wyliczone powyżej dokumenta w przechowanie do archiwum dawnych akt miasta Krakowa, winien jeszcze złożyć insygnia i przybory dawnego cechu włóczków oraz przedmioty potrzebne do urządzenia „konika zwierzynieckiego"

O tem zawiadamiam Magistrat z wezwaniem, aby ze swojej strony użyczył opieki przyszłemu obchodowi konika zwierzynieckiego w tym celu, aby tradycyjna ta uroczystość odbywać się mogła w sposób godny i publicznego porządku nie naruszający. Załączam dwa rewersa na tamtejsze rezolucye z 11 Marca r. b. l. 14825. C. k. Radca Dworu Laskowski m. p. —

L. 29154/IV.

W skład komisji wchodzili:

Przewodniczący Komisarz Star.: Wincenty Dobrowolski.

Delegaci Krakowa: Dr Stanisław Krzyżanowski, Dyrektor archiwum

Edward Kubalski, praktykant konceptowy, zastępujący wydział IV Mag.

Naczelnik gminy Półwsie Zwierzynieckie

i Kazimierz Miciński.

72

ZDANIE SPRAWY

o urządzeniu oświetlenia Krzeszowic.

DOCHÓD:

Datkami przyczynili się WW. PP. po **5 złr.**: X. Slosarczyk, S. Głębocki, J. Loewi, Stowarzyszenie Rękodzielników i przemysłowców; — **3 złr.**: S. Gustawski; — po **2 złr.**: Koziołkiewicz, M. Buzdyganowa, Firma Hoffman & Gross, Bł. Bogacki, E. Hoffman; — po **1 złr.**: Kantorek, Krawczyński, Czasz, Orczykowski, B. Landau, Dr Lipowski, C. Halmanowa, Buchsbaum, D. Hoffman, J. Sas, Janicki, J. Piętakiewicz, Głównia, John, Rossbach; — po **1 koronie:** Studencki, Czadowski, Pawlikowski, Słowik, S. Rothstein, F. Reifer, Lipschütz, H. Reifer, Kamecki, Stawowski, Stokłosiński, S. Reifer, J. Barber, Sternberg; — **30 ct.**: Flasza; — po **20 ct.**: Krzyżanowski, M. Reiner. — **Razem 55 złr. 70 ct.**

P. **Jan Nowaczyński**, ofiarował 4 żelazne kroksztyny, umocowania do 20 latarń i osadził latarnie bezinteresownie; p. **Michał Fleischman**, ofiarował 12 słupów do latarń; pp. **Sas** i **Hoffman**, ofiarowali po jednym słupie, p. **M. Wadowski**, drabinkę dla lampiarza; p. **T. Loewina**, cement do wmurowania kroksztynów; **L. Piętakiewicz**, rozwiózł słupy bezpłatnie.

ROZCHÓD:

Porta korespondencyjne o latarnie 45 ct.; gminie M. Krakowa za 20 latarń z lampami 27 złr.; blacharzowi Pinkalskiemu za reperacyą tychże i omalowanie 10 złr.; za przywóz słupów Ziębie 60 ct.; za smołowanie słupów 20 ct.; 4 ludziom za stawianie słupów razem 3 złr. 20 ct.; za przywóz latarni z Krakowa 3 złr.; myta 48 ct.; akcyza od słomy 3 ct.; posługującym przy odebraniu latarń, lamp, szyb i opakowaniu razem 1 złr. 19 ct.; murarzowi od osadzenia kroksztynów 1 złr.; farba, pokost, etc. 1 złr. 96 ct.; za malowanie słupów 80 ct.; za oszklenie 7 złr. 50 ct.; pomocnikowi szklarza 30 ct.; za przyniesienie kroksztynów 10 ct.; pomocnikom przy umocowaniu latarń 1 złr. 20 ct.; za 3 bańki na naftę dla lampiarzy 2 złr. 60 ct. — **Razem 61 złr. 61 ct.**

Niedobór w kwocie **5 złr. 91 ct.** pokrył podpisany.

Nabyte latarnie umieściłem, 4 na kroksztynach a 16 na słupach, na skrętach i mostkach, gdzie potrzeba oświetlenia była największą; w ten sposób oświecono drogę gminną, 2 ramiona drogi powiatowej i przylegające części obszaru dworskiego. Skoro zaś obszar dworski — jak mam nadzieję — oświetli resztę swego terytoryum, tj. rynek, planty, drogę z rynku ku kościołowi i drogę koło pralni i stajni, będzie cała miejscowość dostatecznie ku wygodzie i bezpieczeństwu publicznemu oświetloną.

Krzeszowice, dnia 3 Stycznia 1895 r.

Dr Klemens Bąkowski,
radny gminny.

W Krakowie, w drukarni „CZASU" Fr. Kluczyckiego i Sp., pod zarządem Józefa Łakocińskiego — Nakładem Dra Klemensa Bąkowskiego.

73

ZDANIE SPRAWY

o urządzeniu oświetlenia Krzeszowic.

DOCHÓD:

Datkami przyczynili się WW. PP. po **5 złr.**: X. Slosarczyk, S. Głębocki, J. Loewi, Stowarzyszenie Rękodzielników i przemysłowców; — **3 złr.**: S. Gustawski; — po **2 złr.**: Koziołkiewicz, M. Buzdyganowa, Firma Hoffman & Gross, Bł. Bogacki, E. Hoffman; — po **1 złr.**: Kantorek, Krawczyński, Czasz, Orczykowski, B. Landau, Dr Lipowski, C. Halmanowa, Buchsbaum, D. Hoffman, J. Sas, Janicki, J. Piętakiewicz, Głównia, John, Rossbach; — po **1 koronie**: Studencki, Czadowski, Pawlikowski, Słowik, S. Rothstein, F. Reifer, Lipschütz, H. Reifer, Kamecki, Stawowski, Stokłosiński, S. Reifer, J. Barber, Sternberg; — **30 ct.**: Flasza; — po **20 ct.**: Krzyżanowski, M. Reiner. — **Razem 55 złr. 70 ct.**

P. **Jan Nowaczyński**, ofiarował 4 żelazne kroksztyny, umocowania do 20 latarń i osadził latarnie bezinteresownie; p. **Michał Fleischman**, ofiarował 12 słupów do latarń; pp. **Sas i Hoffman**, ofiarowali po jednym słupie, p. **M. Wadowski**, drabinkę dla lampiarza; p. **T. Loewina**, cement do wmurowania kroksztynów; **L. Piętakiewicz**, rozwiózł słupy bezpłatnie.

ROZCHÓD:

Porta korespondencyjne o latarnie 45 ct.; gminie M. Krakowa za 20 latarń z lampami 27 złr.; blacharzowi Pinkalskiemu za reperacyą tychże i omalowanie 10 złr.; za przywóz słupów Ziębie 60 ct.; za smołowanie słupów 20 ct.; 4 ludziom za stawianie słupów razem 3 złr. 20 ct.; za przywóz latarni z Krakowa 3 złr.; myta 48 ct.; akcyza od słomy 3 ct.; posługującym przy odebraniu latarń, lamp, szyb i opakowaniu razem 1 złr. 19 ct.; murarzowi od osadzenia kroksztynów 1 złr.; farba, pokost, etc. 1 złr. 96 ct.; za malowanie słupów 80 ct.; za oszklenie 7 złr. 50 ct.; pomocnikowi szklarza 30 ct.; za przyniesienie kroksztynów 10 ct.; pomocnikom przy umocowaniu latarń 1 złr. 20 ct.; za 3 bańki na naftę dla lampiarzy 2 złr. 60 ct. — **Razem 61 złr. 61 ct.**

Niedobór w kwocie **5 złr. 91 ct.** pokrył podpisany.

Nabyte latarnie umieściłem, 4 na kroksztynach a 16 na słupach, na skrętach i mostkach, gdzie potrzeba oświetlenia była największą; w ten sposób oświecono drogę gminną, 2 ramiona drogi powiatowej i przylegające części obszaru dworskiego. Skoro zaś obszar dworski — jak mam nadzieję — oświetli resztę swego terytoryum, tj. rynek, planty, drogę z rynku ku kościołowi i drogę koło pralni i stajni, będzie cała miejscowość dostatecznie ku wygodzie i bezpieczeństwu publicznemu oświetloną.

Krzeszowice, dnia 3 Stycznia 1895 r.

Dr Klemens Bąkowski,
radny gminny.

W Krakowie, w drukarni „CZASU" Fr. Kluczyckiego i Sp., pod zarządem Józefa Łakocińskiego — Nakładem Dra Klemensa Bąkowskiego.

